

Coda i h-mol

Kriminaldrama
i to akter

af

Jens E.Hansen

data Plays

2002

Coda i h-mol

Indhold

Indhold.....	i
Forhistorien	ii
Personer.....	iv
Scene	v
Om manuskriptet og opførelse af forestillingen	v
1. AKT.....	1
1. scene - På redaktionen I	1
2. scene - Irmelin bringer Signe hjem	6
3. scene - Strunge ringer på.....	9
4. scene - Kommissær Langballe I.....	11
5. scene - Signe, Irmelin og Langballe	14
Hans kommer frem foran hoveddøren	16
6. scene - Strunge hos Redaktør Stein	18
7. scene - Irmelin og Hans	25
8. scene - Signe alene hjemme	28
9. scene - Irmelin og Signe	29
10. scene - Redaktørerne ringer sammen	32
11. scene - Irmelin og Signe dækker kaffebord	36
12. scene - Hans kommer	39
2. AKT.....	44
13. scene - På redaktionen II.....	44
14. scene - Irmelin, Signe og Hans - samt Langballe	46
15. scene - Strunge ringer på.....	54
16. scene - Irmelin, Signe, Hans og Langballe	56
17. scene - På redaktionen III	60
18. scene - Irmelin, Signe, Langballe og Hans	63
19. scene - Redaktør Stein og Strunge foran hoveddøren.....	74
TÆPPE	75

"Coda i h-mol"

er en selvstændig fortsættelse af
handlingen, som udspilles i forestillingen

"Skala i h-mol"

Forhistorien

I 1901

Tyve år før handlingen i "Coda i h-mol" - i 1901 - drev Enkefru Gotthard en pianoundervisning for børn af det allerbedste borgerskab. Dette foregik i en kæmpestor lejlighed i en patricierejendom på det nyudbyggede Østerbro i København. Huset var som noget ganske nyt og moderne blevet forsynet med elektricitet. Denne forsyning var ikke specielt stabil, med mange mørkelagte perioder i den enorme lejlighed til følge.

Enkefruen havde en datter, Irmelin, som forestod den reelle pianoundervisning. Som fandt sted, når børnene blev ledsaget af deres mødre. Så underholdt Fru Gotthard mødrene i Tesalonen.

Når det derimod - efter fast aftale - var børnenes fader, der ledsagede dem, overtog Fru Gotthard undervisningen, udelukkende bestående af skala-øvelser, mens Irmelin "underholdt" fædrene i den dertil indrettede "Solstue". Systemet virkede fortrinligt i lang tid.

Nye mandlige kunder blev fundet af Fruens eneste medsammensvorne, Kaj Hansen, en lettere anløben type. Husstanden havde naturligvis også en stuepige, Yrsa, som kun stod for husholdningen.

Overboen, Fru Redaktør Mira Stein, er gode venner med Fru Gotthard, indtil hun overværer Irmelins hemmelige side-tjans. Herefter vil Red. Stein gøre alt for at hjælpe Irmelin, mens hun bliver Fru Gotthards svorne fjende.

En helt nytilkommen kunde var Redaktør Herbert Nielsen fra Aftentidende (fader til Anna). Red. Stein kender naturligvis Red. Nielsen og er derfor endnu mere forarget over, at det er ham, hun afslører sammen med Irmelin.

Som et kuriosum havde en pige, Signe Jensen, som forsøgte at leve af at være bagerbud, afsløret sig som naturtalent på klaver. Signe kom derfor troligt hver tirsdag og betalte tolv øre for at få lov til at sidde og spille for sig selv på klaveret - aldrig flyglet.

I løbet af tre fatale uger døde tre af Fruens klienter:

- Konsul Svane (fader til Hans) ved forgiftning, hvilket blev sløret så effektivt som hjerteanfald, at myndighederne valgte at tro på det.
- Grosserer Amstrad (fader til Tove), som blev stukket med en stofsaks. Liget blev slæbt ned til Volden, så forbindelsen til Fru Gotthard ikke kunne bevises.
- Slagtermester Villadsen, denne gang med kniv.

Alle tre mord finder sted under strømafbrydelser, som måske og måske ikke er forårsaget af en ondsindet person.

Slagtermesteren havde som helt ny kunde fået det privilegium at være den første til at blive betjent af Fru Gotthards nye, "villige" pige: Signe, som var blevet lokket til at lade sig misbruge mod at kunne spille klaver gratis, når der var tid til det.

På grund af diverse personers tilstedeværelse, kan man ikke sløre omstændighederne ved slagtermesterens død. Og nedturen for Fru Gotthards undervisning er startet.

Politiet som ikke kan forlige sig med tanken om det ene mystiske dødsfald efter hinanden, får nu en konkret sag at arbejde med, men de kan i første omgang ikke anklage Signe for mordet.

Tre uger senere afholdt Fru Gotthard en afskedskoncert. Her var udvalgte børn, samt Signe, til stede for at spille for forældrene (mødrene!). Aftenen sluttede med endnu en strømafbrydelse, hvorefter Fru Gotthard findes i den lille Pianostue med halsen skåret over.

Politiet går i selvsving, og selvom det er uhyggeligt usandsynligt, at Signe skulle være i stand til at knivstikke en voksen mand, anklages hun og idømmes tyve års anbringelse, først på en sindssygeanstalt og senere i fængsel.

Dette til trods for, at Red. Stein har betalt en stjerneadvokat for at forsvare Signe.

Hvad kun de tre piger Signe, Tove og Anna ved, er det Konsul Svanes søn, Hans, der står bag mordene på de tre fædre, inkl. hans egen. Dette afslørede han for dem ved afskedsconcerten, før mordet på Fru Gotthard. Hans har længe været forelsket i Frøken Irmelin, og da fædrenes aktiviteter absolut ikke er ukendte for ham - skønt ingen naturligvis snakker derom - besluttede han sig for at udrydde alle, som gjorde Irmelin ondt.

Eftersom børnene lever under et system, hvor de højst tolereres af de voksne og ellers skal skynde sig at vokse op, så de kan bruges til noget nyttigt, er der ingen chance for at nogen vil lytte til de tre piger.

Siden 1901

I årene efter 1901 har Hans dog besluttet sig for at rydde alle af vejen, som kan vise sig at være til fare for ham. Med nogle års mellemrum lykkes det ham at likvidere Anna, Tove, Yrsa og Kaj Hansen. At han desuden får stor personlig tilfredsstillelse ved disse mord, er der kun én hage ved: Han har intet sted, hvor han kan prale af sine bedrifter.

Irmelin flytter fra moderens lejlighed og kan akkurat skrabe midler nok sammen til at leve ensomt og spartansk. Hun besøger Signe så ofte hun kan og tilbyder hende, at hun kan bo sammen med hende, når hun en dag løslades. Måske kan de endda starte en rigtig, reel pianoundervisning sammen.

Den unge kriminalbetjent Langballe, som blev forelsket i Irmelin, første gang han så hende, besøger lige så trofast Irmelin hver uge. De to opnår ikke andet end venskab. Langballe stiger i graderne og er nu kriminalkommissær.

Redaktørerne Stein og Nielsen fortsætter deres aktive virke. Red. Stein er dog i de senere år blevet indhentet af sin frimodige brug af cigarer og er dødeligt syg.

Nu

- er det 1921. Signe har udstået sin straf og skal løslades.

Personer

DAMER		
IRMELIN GOTTHARD, 42 år	Datter til afdøde Enkefru Gotthard. Blev i flere år tvunget til prostitution af sin moder	
SIGNE JENSEN, 32 år	Blev i 1901 anklaget og dømt for mordet på en slagtermester Villadsen, en af Fru Gotthards (bordel-)kunder. Var dengang et naturtalent på klaver.	
REDAKTØR MIRA STEIN, over 60 år	Fru Gotthards overbo. Tidl. redaktør på Social-Demokraten. Ville gerne hjælpe Irmelin og betalte for Signes forsvar. Er nu dødeligt syg og hoster konstant.	
HERRER		
HANS SVANE, 32 år	Søn af Konsul Svane, en af Fru Gotthards (bordel-)kunder. Myrdede sin far samt to andre mandlige kunder - samt fire personer i årene mellem 1901 og 1921	
KOMMISSÆR LANGBALLE, 48 år	Var ung kriminalbetjent i 1901, blev straks forelsket i Irmelin. Uden resultat. Har nu overtaget sin tidligere chefs stilling. Har besøgt Irmelin trofast gennem tyve år - uden at erklære hende sin kærlighed.	
REDAKTØR HERBERT NIELSEN, over 60 år	Redaktør på Aftentidende, Strunges chef. Far til et af Hans' ofre, Anna. Var i sin tid en af Fru Gotthards (bordel-)kunder	
JACOB STRUNGE, 30 år	Journalist på Redaktør Nielsens avis	

Scene

Scenen forestiller stuen i Irmelins lejlighed, rimeligt pænt udstyret, beliggende i den mindre fashionable del af Østerbro.

Bagvæggen har farve/tapet som dagligstue. Gerne med et par malerier.

Bagest i Kongeside - en hoveddør, hvor man kan se den, der står udenfor.

Der er en brevsprække i døren, ca en trediedel oppe.

Der skal være en ringeklokke ved døren, gerne en drejeklokke anbragt midt på døren.

I bagvæggen i Kongeside, inden for hoveddøren - en dør (til køkkenet)

I bagvæggen i Dameside - en dør (til soveværelse og Signes værelse).

Der er tydeligt lys, når de to døre i bagvæggen åbnes.

Forrest i Kongeside - en lille enkel lænestol.

Midt på scenen - et almindeligt spisebord med mindst tre stole.

Midt for bagvæggen et opretstående klaver med en aflang topersoners klaverskammel.

Forrest i Dameside - et skrivebord med en almindelig højrygget stol.

På bagvæggen mellem hoveddøren og døren til køkkenet hænger nogle knager til frakker og hatte.

Enten hænger der en stor petroleumslampe ned fra loftet over spisebordet eller der står en lampe på klaveret og der hænger en lampe på væggen inden for døren, ved knagerne.

Det skal være muligt - enten med tæppe eller med lys at kunne "udskille" områderne omkring skrivebordet og omkring lænestolen, så man har fornemmelsen af *ikke* at være i lejligheden.

Om manuskriptet og opførelse af forestillingen

Tempo

Det er meget ønskværdigt, at forestillingen afvikles i et tempo, der tager højde for de menneskelige og psykologiske aspekter, som stykket søger at afdække og beskrive.

Her gælder det absolut ikke om at afvikle hver scene rapt, med kvikke replikker.

Jo mere man kan udpensle den ondskabsfuldhed, som ligger bag mordene, virkningerne af Signes uretfærdige dom samt personernes tanker, reaktioner og handlinger, desto bedre!

Tegnsætning i replikker

Tre punktummer betyder pause/ophold i talen.

Tankestreg betyder et logisk indskud i talen (vi springer jo ofte i det, når vi fortæller noget).

Tankestreg plus tre punktummer betyder brat afbrydning af tale, også selvom der ikke er anden person til at afbryde.

1. AKT

1. scene - På redaktionen I

Tæppet er for / lyset nede, men der er lys i DAMESIDE, så vi kan se området omkring skrivebordet.

RED.NIELSEN sidder bag skrivebordet.

STRUNGE kommer ind fra KONGESIDE. Han bærer på en stak pap- eller papirchartekker.

STRUNGE	<i>Bakser stakken på plads på hjørnet af skrivebordet. Løfter den øverste chartekside</i>	Her er det alltsammen, Hr. Redaktør. Alt hvad vi har om "Bagerjomfruen" ... Eller helt præcist, "Den Sindssyge Bagerjomfru".
RED.NIELSEN		Har De læst sagen?
STRUNGE	<i>Slår ud med armene. Ironisk: Lægger derpå begge hænder på stakken</i>	"Ih, ja ... hele stakken!" Nej, selvfølgelig har jeg ikke kunne nå at læse alt det her. Men nok til at jeg ved, hvad den unge dame har bedrevet. Men ... hvorfor skal jeg grave den oldgamle sag frem. Det er ... tyve år siden.
RED.NIELSEN	<i>Rømmer sig</i>	Det er ganske rigtigt en gammel historie, men "den unge dame" - ja, hun er jo stadig ikke ret gammel - bliver løsladt i morgen.
STRUNGE		Løsladt? Jo, men, hun fik da en meget lang fængselsstraf.
RED.NIELSEN		Tyve år.
STRUNGE		Åh ... jamen, så passer pengene jo.
RED.NIELSEN		Lad mig høre, hvad De ved om sagen, nu hvor De har læst ... "hele stakken"?
STRUNGE	<i>Begynder at gå lidt frem og tilbage</i>	18. november 1901 bliver en Slagtermester Villadsen myrdet med knivstik. Mordet finder sted i "Enkefru Gotthards Piano-undervisning For Børn af Det Bedre Selskab", beliggende i en nyopført ejendom på Østerbro. Slagtermesteren findes død i et lokale i Fru Gotthards store lejlighed, hvor børnenes forældre kan vente, mens deres poder hamrer i tangenterne. Den eneste person, som bevisligt har været i lokalet sammen med den myrdede, er en ung pige ved navn ... ? <i>Banker sig let for panden</i>

PERSON	HANDLING	REPLIK
RED.NIELSEN	<i>Tager det øverste chartek, åbner det</i>	Ja, glimrende, Hr. Strunge. Og ... ?
STRUNGE		<p>Politiet kan ikke bevise noget, men da klaverlærerinden, Fru Gotthard, tre uger senere selv bliver myrdet i sin lejlighed, ved en slags "afslutningskoncert" for hendes elever - og hvor den samme Signe er til stede - bliver pigen anholdt og anklaget for begge mord.</p> <p>Trods det, at hun kun var ... tolv! år gammel.</p> <p>Anklagen indskrænkes dog til kun at omfatte det første mord, da pigen ifølge diverse vidner, heriblandt Fru Gotthards datter, ikke var i nærheden af det øvelokale, hvor det andet mord fandt sted.</p>
RED.NIELSEN	<i>Ser op fra sin bladren</i>	Faktisk skete der yderligere to dødsfald kort før mordet på slagtermesteren. Hvad står der om dem?
STRUNGE	<i>Ser forvirret på RED.NIELSEN</i>	To dødsfald? Dem har jeg ikke set noget om.
RED.NIELSEN		Nå, der blev aldrig fundet nogen sammenhæng. Men der var en del spekulationer, fordi to andre fædre til børn, som gik til klaverundervisning hos Fru Gotthard, også døde under mystiske omstændigheder dengang.
STRUNGE		Men dem blev "Bagerjomfruen" ikke anklaget for at have myrdet, efter hvad jeg har set?
RED.NIELSEN	<i>Ryster på hovedet og bladrer videre</i>	Næ nej. Det ene dødsfald var så vidt jeg husker også naturligt. Selvom rygterne sagde noget andet.
STRUNGE	<i>Lægger tænksomt hånden på stakken</i>	<p>Det var altså ligefrem farligt at lade sine børn gå til klaverspil hos den gode Fru Gotthard, hva'ba'?</p> <p>Men jeg har nu ... hvordan skal jeg sige det ... Een ting som slog mig ... det er ikke fordi, der ikke er materiale nok om de to mord ... men ... det er nu som om, der mangler noget.</p>
RED.NIELSEN		Hvad mener De. Er vore arkiver ikke komplette?

PERSON	HANDLING	REPLIK
STRUNGE		Jo, det er ikke det. Men ... beskrivelserne af mordene og ... hvem der er involveret og så videre. Der er ikke ret mange navne. Slet ikke på forældrene til de børn, som fik undervisning. Og der blev nedlagt strengt forbud mod referat af alle detaljer om selve mordene, læste jeg et sted.
RED.NIELSEN	<i>Trækker en anelse på det</i>	Nu ... var det jo børn af det allerbedste borgerskab; ambassadører, konsuler og den slags, så ... ?
STRUNGE		Ja, det er det, jeg mener. Det skulle ikke undre mig, om nogen har trukket i en masse tråde dengang og mørkelagt store dele af sagen.
RED.NIELSEN	<i>Rømmer sig</i>	<i>Hrm.</i> Der er nogen som ser sammensværgelser alle vegne, bedste Hr. Strunge.
STRUNGE		Og sker det ikke indimellem, at de får ret?
RED.NIELSEN		Jeg tror ikke, De vil få noget ud af den synsvinkel.
STRUNGE	<i>Giver sig</i>	Ja-ja, der er sandelig også meget andet at gribe fat i. Til gengæld faldt jeg over en anden ... pudsigt ... detalje. Pigen var jo kun en fattig, forældreløs bager- ... hvad skal man sige, stik-i-rend-... dreng? Eller skal det hedde "Stik-i-rend-pige ... ?"
	<i>Mest for sig selv</i>	
	<i>(Retur til os andre)</i>	Alligevel fik hun en af byens dyreste advokater til sit forsvar.
RED.NIELSEN	<i>Rømmer sig lidt kraftigere</i>	<i>Hrrmm!</i> Jeg tror ikke, at - ...
STRUNGE	<i>Hører ikke afbrydelsen. Som var det en stor afsløring</i>	Det viste sig, at det var ... <i>Redaktør Stein</i> ... på Social-Demokraten ... ! der betalte advokaten. Tænk, det gamle, krasbørstige kvindemenneske boede i samme ejendom, som klaverlærerinden ... og så betaler hun alligevel for en advokat til den, der myrdede hendes ... altså den andens øh, kunde!
RED.NIELSEN		<i>Hrr-hrrmm!</i> Nu er det ikke længere interessant, hvem der betalte for hvad dengang.

PERSON	HANDLING	REPLIK
STRUNGE		Nej, men der må da være en meget speciel grund til, at en avisredaktør involverer sig personligt i sådan en makaber sag.
RED.NIELSEN	<i>Afbryder - den sag er slut</i>	Som sagt, den unge morderske har udstået sin straf.
STRUNGE	<i>Tager tråden op</i> <i>Tager sin notesbog frem og taler hurtigt</i>	<i>Og!</i> ... der er en god historie i, hvor den ... "dødsensfarlige" ... Bagerjomfru har tænkt sig at slå sig ned. Skal vi advare offentligheden, eller skal vi rapportere, hvordan en tidligere fange klarer sig i det moderne samfund? Der findes jo programmer til at hjælpe den slags i dag, skulle jeg mene. Måske kunne man tage den vinkel, at - ...
RED.NIELSEN	<i>Afbryder</i>	Foreløbig vil jeg gerne vide, hvor den før så berygtede morderske tager hen. Hvem kan hun mon kende efter tyve års fængsel? De kan passende bruge resten af dagen på at finde ud af, hvem af de implicerede, som stadig er i live. Der er trods alt kun gået tyve år. Datteren må stadig findes et sted ... og måske nogle naboer, som hadede klavermusikken - ...
STRUNGE	<i>Grifler ivrigt</i> <i>Stikker fingeren i vejret</i>	Eller ofrets familie. Åh, ja, et af ofrene var jo klavrelærerinden selv, så ... ja, datteren ... åh, ja ... Frøken Irmelin Gotthard - skønt navn! Hende ... skal jeg nok finde. Hvad med politiet?
RED.NIELSEN	<i>Kløer sig i nakken</i>	Det var Kriminalkommissær Guldholt, som stod for efterforskningen dengang.
STRUNGE	<i>Ærgerligt - afbryder sig selv</i>	Åh, og han har lige stillet træsko- ... undskyld ... Kriminalkommissæren er netop afgået ved en alt for tidlig død.
RED.NIELSEN	<i>Ser strengt på STRUNGE</i>	<i>Hrm</i> ... ja, men hans efterfølger har muligvis været med dengang, også.
STRUNGE	<i>Nikker og noterer</i> <i>Med entusiasme</i>	Jeg får fat i Kommissær Langballe, stol blot på det. Åh, jeg glæder mig til at se den gamle harpe igen. Jeg skrev mine første artikler til Social-Demokraten, ved De nok.

PERSON	HANDLING	REPLIK
RED.NIELSEN	<i>Tørt</i> <i>Rejser sig</i>	Hvilket ikke nødvendigvis anses for en kvalifikation her huset. ved De nok. Hr. Strunge, jeg kan ikke se nogen grund til at tale med Redaktør Stein. Der er rigeligt at se til i forvejen.
STRUNGE	<i>Ser forvirret på sin chef</i>	M-m-men ... Redaktør Stein er jo næsten en af hovedpersonerne. Jeg kan da ikke - ...
RED.NIELSEN	<i>Mere end bestemt, nærmest brysk</i> <i>Løfter op i stakken</i>	<i>Ingen</i> skal forstyrre den tidligere redaktør. Hun er syg, ligger for døden. Og ... <i>hrrr-hrrmm!</i> ... jeg er sikker på, at hun ikke kan fortælle noget, som ikke står i i denne lille overskuelige bunke. Kan De have en "fornøjelig" aften, Hr. Kriminalreporter Strunge!
STRUNGE	<i>Står et øjeblik og ser på RED.NIELSEN.</i> <i>Overtager så stakken.</i> <i>Med bedrøvelig stemme</i>	Jo ... naturligvis. Hvis De ikke mener, at ... Jeg graver videre. Jeg skal finde navne og adresser og så ...
RED.NIELSEN		Ja ...?
STRUNGE	<i>Kløer sig i baghovedet</i>	Så skal jeg frygteligt tidligt op i morgen. Horserød plejer at lukke folk ud, før Fanden får sko på.
RED.NIELSEN	<i>Skjuler ikke sit smil</i>	Ja, det gør de jo. God arbejdslyst, Hr. Strunge.
STRUNGE	<i>Opgivende</i>	Jo tak, hr. Redaktør.

*STRUNGE hanker op i papirerne og går ud i KONGESIDE.
RED.NIELSEN bliver stående og ser efter ham.*

Lyset ned over skrivebordet. (RED.NIELSEN ud)

2. scene - Irmelin bringer Signe hjem

Tæppet / lyset op for hele scenen. Lampen over spisebordet lyser dæmpet men tydeligt.

IRMELIN og SIGNE kommer til syne foran hoveddøren bagest i KONGESIDE.

IRMELIN tager sine handsker af, skal til at sætte nøglen i låsen, da hun standser midt i bevægelsen. Hun vender sig og rækker nøglen til SIGNE.

SIGNE ser uforstående på IRMELIN, som langsomt og blidt - men bestemt - trækker SIGNE hen mod døren, peger på låsen for at vise hende, hvad hun skal gøre

SIGNE stirrer fascineret på sin hånd, der tøvende og dirrende stikker nøglen i låsen. Derpå ser hun igen på IRMELIN, som blot nikker.

SIGNE drejer nøglen om og trækker den ud af låsen. IRMELIN skubber døren langsomt indad.

SIGNE bliver stående foran døren med nøglen strittende ud i luften.

IRMELIN ser på SIGNE med et lille smil, derpå går hun forbi hende og ind gennem døren.

IRMELIN

Tager sin frakke af, hænger den på en knage

Kom bare indenfor, Signe.
Denne dør vil altid være åben for dig.
Fra begge sider.

SIGNE træder et lillebitte skridt nærmere

IRMELIN

Rækker gennem døren og tager fat om begge SIGNEs hænder

Kom så, Signe. Her er der ingen, der gør dig noget.

Trækker SIGNE mod sig ind gennem døren

Se, sådan. Det var da ikke så slemt, vel?

SIGNE ser betuttet på IRMELIN. Får så øje på nøglen. Rækker den frem mod IRMELIN

IRMELIN

Ryster på hovedet. Smiler

Nej, Signe. Det er din nøgle. Hvis ...!
... du ellers vil tage imod mit tilbud.

SIGNE

Kan kun se på IRMELIN

IRMELIN

*Begynder at hjælpe SIGNE af med overtøjet. Tager nøglen ud af hendes hånd og stikker den i frakkelommen
Da tøjet er hængt på plads.*

Nå, men det kan vi altid få på plads.
Kom, lad mig hjælpe dig med frakken.

Gør hvad hun kan for at holde en let tone

Se, nu lægger jeg din nøgle her i lommen. Så ved du altid hvor den er, når du vil ud.

Skruer op for (den tændte) lampe over bordet

Ja, sådan ser her altså ud.
Det er stuen ... ja, det er ikke som i Moders lejlighed. Her skal jeg både spise ... og sidde og læse om aftenen og ... måske også snart have elever igen ... ?
Ikke noget med "spisestue" mig her og "bibliotek" mig der.

Og se ... lampen er altid tændt. I hvert rum er der en lampe, som altid er tændt

PERSON	HANDLING	REPLIK
SIGNE	<i>Ser langsomt rundt til siderne</i>	... Ingen ... Solstue ... ?
IRMELIN	<i>Søger SIGNEs blik og fastholder det</i>	Nej, Signe. Her er der ... ingen! ... Solstue. Kom, så skal jeg vise dig det hele.
SIGNE	<i>Ser forskrækket på IRMELIN</i>	Nej ... jeg - ... nej ...
IRMELIN	<i>Ser nøje på hende. Trækker den bageste stol ved spisebordet ud</i>	Det ... venter vi med! Sæt dig her ved bordet, så iler jeg ud og tænder for kedlen. Nu skal vi have os en dejlig kop te!
<i>IRMELIN gelejder SIGNE hen at sidde på stolen. Da SIGNE er anbragt, skynder IRMELIN sig hen til døren i baggrunden, KONGESIDE, og ud. Døren forbliver åben.</i>		
IRMELIN	<i>[Kan høres gennem den åbne dør]</i>	Det var vel nok godt, at vi mødte Kommissær Langballe. Ellers var vi aldrig sluppet af med de ... de ... journalister!
<i>SIGNE sidder og ser igen langsomt fra side til side. Hun ser ret fremad, rækker eftertænksomt først den ene, dernæst den anden arm udad. Hendes krop svajer en anelse, mens hun ser ud til at ville nå ud til en imaginær væg på hver side. Hun svajer to-tre gange fra side til side, først højre, så venstre, så ...</i>		
IRMELIN	<i>Kommer til syne i døren. Går i stå ved synet af SIGNEs udstrakte arme og sære kropssvajen.</i>	Så er vandet sat over. Forstår du, Signe, Kommissæren har altid være så høflig og beleven: Lige siden jeg mødte ham første gang som almindelig kriminalbetjent - ...
SIGNE	<i>Drømmende</i>	... Jeg ... kan ikke ... nå væggene ... jeg kan ... ikke nå væg...gene ...
IRMELIN	<i>Går langsomt hen til SIGNE, griber om hendes højre hånd, standser blidt hendes svajen</i>	Nej, Signe, her er der milevidt mellem væggene.
<i>SIGNE drejer sig på stolen, tager om IRMELINs hånd med sin venstre, lægger kinden ind til hænderne og begynder at hulke lydløst</i>		
IRMELIN	<i>Ser ned på SIGNE</i>	Så ... så ... rolig nu, kære Signe.
SIGNE	<i>Kommer til sig selv</i>	Jeg ... er bare så ... jeg ved ikke, hvordan jeg nogensinde skal - ...
IRMELIN		Det skal du slet ikke tænke på. Jeg har jo lovet, at jeg vil tage mig af dig, når du kom ud, ikke sandt. Og så skal vi to - ...

PERSON	HANDLING	REPLIK
SIGNE	<i>Ser op på IRMELIN</i>	Jamen, hvordan - ... ? Jeg kan da ikke tage imod ... jeg kan jo slet ingenting!
IRMELIN		Hvem siger, du skal kunne noget?
SIGNE		"Man skal yde, før man kan nyde". Det sagde Fru Gotthard altid! "Man skal yde, før man kan nyde".
IRMELIN	<i>Løfter SIGNEs ansigt og ser hende i øjnene</i>	Men min moder er her ikke mere, vel? ... Ja, det er iogforsig rigtigt nok, at man skal yde noget ... men både du og jeg har ydet mere end rigeligt, skulle jeg mene.
SIGNE	<i>Ser indtrængende på IRMELIN</i>	Jeg ville ligeså gerne være fortsat med at betale for de timer ...
IRMELIN		Ja, min moder var desværre alt for god til at lokke for andres svagheder.
SIGNE	<i>Stemmen bliver drømmende</i> <i>Lukker øjnene og føler sig frem til mindet om tangenterne - stemmen helt ned i tempo</i> <i>Tempoet sættes drastisk op! Hun skiftevis snerrer og viser en grim parodi på et "fornemt" ansigt - og sit eget barneansigt</i>	Hvor jeg dog elskede at spille. Jeg elskede det klaver. Det var det smukkeste, det allermest vidunderlige at få lov til at sidde foran de ... ! ... hvide ... og ... sorte ... tangenter ... og den lyd ... Men nu er det ikke muligt at betale for det længere. "Det er alt for dyrt, lille Signe! ... Selvom du spiller som en engel. Alt for dyrt." Nej, men Fru Gotthard, jeg vil så gerne ... "Ja, men nu er du jo tolv år, næsten voksen, skulle jeg mene, og så bliver det altså for dyrt med de klavertimer. Jeg har jo mine elever at tænke på". Kan jeg så ikke spille mere? ... "Vi kan nok finde en løsning ... Vi kan nok finde en løsning! ... Vi kan nok ..."
IRMELIN	<i>Forsøger at standse ordstrømmen. Forgæves</i>	Signe, stop. Du må ikke - ...
	<u><i>Kedlen begynder at fløjte i køkkenet</i></u>	
SIGNE	<i>Rejser sig. I sin egen verden. Agerer Fru Gotthard, som taler til en mindre person</i>	"Se her, min pige. Nu får du en fin-fin kjole på. Og en rød sløjfe i håret. Det kan herrerne godt lide. Det bliver endnu smukkere, når dit hår bliver længere."

PERSON	HANDLING	REPLIK
IRMELIN	Griber fat om SIGNEs overarm	Stop! Vil du så tie stille! Stands, hører du!!
SIGNE	Uden afbrydelse	"Ja, sådan. Så <i>ligner</i> du også en lille engel. Og så skal du bare tage den herre i hånden ... og ... Solstuen ... ja, du skal bare følge med den flinke mand ind i ... Solstuen."
IRMELIN	Ryster SIGNE frem og tilbage. Råber desperat	Stands så!! Vil du ikke nok holde op!!

SIGNE står uden varsel bomstille. Ser ret frem for sig.

IRMELIN gransker hendes ansigt. Da der ikke længere er tegn på aktivitet, giver hun langsomt slip på SIGNEs arme, vender sig og løber hurtigt ud gennem døren i baggrunden, KONGESIDE.

Fløjteriet fra "kedlen" standser velsignet.

SIGNE	Går langsom det sidste skridt ind til spisebordet. Står stift og siger med lillepigestemme	Jo, Hr. Slagtermester, jeg er en sød lille wienerpølse, som gerne vil sige goddag til en ordentlig medister ...
IRMELIN	Kommer ind ad døren igen. (Har ikke hørt Signes sidste replik) Går hen til SIGNE og tager hende om skulderen	Kom, Signe, du trænger til at hvile dig. Det har også været alt for anstrengende med de journalister og den lange tur med spurvognen.

IRMELIN fører den zombie-agtige SIGNE hen mod døren i baggrunden, DAMESIDE.

De går ud gennem døren

3. scene - Strunge ringer på

Der går tyve sekunder

IRMELIN kommer tilbage gennem døren. Hun går hen mod spisebordet, da

STRUNGE kommer frem foran hoveddøren i KONGESIDE og ringer på døren.

IRMELIN formelig hopper af forskrækkelse. Hun ser mod døren. En blanding af håb og afvisning slås om pladsen i hendes ansigt. (HUN kan IKKE se, hvem det er!)

STRUNGE	<u>Ringer igen</u>	Hallo, Frøken Gotthard. Frøken Irmelin Gotthard. Er De der? Hallo.
---------	--------------------	--

IRMELIN kan nu høre, at det ikke er den, hun håber. Sætter sig langsomt på en stol ved spisebordet. Ser stadig som hypnotiseret på hoveddøren

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

STRUNGE

Ringer længere og hårdere

Frøken Gotthard. Jeg ved De er derinde. Jeg vil blot tale med Dem.

Går på knæ og kigger gennem brevsprækken

Mit navn er Strunge. Journalist Jacob Strunge. Fra Aftentidende. Jeg var tilstede, da De hentede Signe Jensen ved fængslet i morges ... og jeg vil blot stille de damer et par spørgsmål. Hallo ... Er De der, Frøken Gotthard?

Rejser sig. Stiller sig op ad døren og taler igennem den. Har en blok og blyant klar

Hvordan kan det være, at De tager den person med hjem, som myrdede en af Deres moders kunder? Slagtermesterens søn fik jo timer hos Deres moder, ikke sandt? Det var måske endda Dem selv, som underviste den myrdedes søn, imens det skete?

Frøken Gotthard ... ?

Vi ved, at dommerne afviste enhver mistanke om voldtægt. Signe Jensen var den eneste person, som havde været i det værelse, hvor mordet fandt sted.

Og hvorfor skulle Slagtermesteren voldtage en ukendt og fattig pige, som ovenikøbet kun var i Deres moders hjem for at ... aflevere brød?

IRMELIN drejer rundt på stolen, har nu front mod salen. Holder hænderne op for ørene, albuerne synker langsomt nedad. Hendes ansigt græmmes mere og mere. Hun hulker lydløst.

STRUNGE

Skifter stilling til den anden fod

Ved De, hvem der myrdede Deres mor? Frøken Gotthard ...? Det blev jo aldrig opklaret dengang.

Vil De ikke gerne vide, hvem der slog Deres mor ihjel?

Eller frygter De ikke, at det i virkeligheden også var Signe Jensen, der gjorde det?

Skal lige tjekke i notesbogen

Og måske slog endnu en herre ihjel?

Denne ... Grosserer Amstrad? Som døde en uge før slagtermesteren.

Ser tvivlende mod døren. Taler for sig selv

Ja, ja, den er måske langt ude. Men der er jo flere uopklarede dødsfald imellem den gode Mutter Gotthards kunder.

Højt igen

Frøken Gotthard. Ved De - ... om der var noget mistænkeligt ved Konsul Svanes død? Om det i virkeligheden ikke var et hjerteslag?

Kan De høre mig ... ?

Nej ... ved De hvad. Nu skal De bare se ...

Her er mit kort ...

(fortsættes)

PERSON	HANDLING	REPLIK
STRUNGE (fortsat)	<i>Tager et kort frem og kaster det gennem brevsprækken</i>	Jeg vil gerne bede Dem kontakte mig, gerne på telefonen. Nummeret står på kortet. Frøken Gotthard, jeg går nu, men ... hvis jeg ikke hører fra Dem ... eller Signe Jensen, så ... kommer jeg igen i- ... øh, senere.
	<i>Begynder at bakke væk fra hoveddøren</i>	Farvel, Frøken Gotthard. Jeg ser frem til at høre fra Dem.
	<i>Ud i KONGESIDE</i>	

IRMELIN bliver siddende "længe", før hun rejser sig, tørrer øjnene med bagsiden af hånden og går ud gennem køkkendøren bagest i KONGESIDE

4. scene - Kommissær Langballe I

LANGBALLE kommer frem foran hoveddøren i KONGESIDE. Ringer på døren.

[Der går et øjeblik.]

IRMELIN kigger frem fra døråbningen, bagest i KONGESIDE. Skæver usikkert til døren.

LANGBALLE ringer på igen

LANGBALLE	<i>Kalder</i>	Frøken Gotthard ... ? Det er bare mig. Kommissær Langballe.
IRMELIN	<i>Formelig stormer hen og låser døren op. Taler stakåndet</i>	Åh ... goddag, Hr. ... Kommissær. Hvor er jeg glad ... For at det er Dem ... mener jeg.
LANGBALLE	<i>Tager hatten af</i>	Goddag, Frøken Gotthard. Jeg ved godt, at jeg først plejer at besøge Dem klokken otte, men jeg ville lige sikre mig, at De var kommet godt hjem.
IRMELIN	<i>Står usikkert og kan ikke beslutte sig for, om hun skal hjælpe ham af med frakken</i>	Jamen, det gør slet ikke spor. Da jeg hørte Deres stemme, så - ... ja, der har lige været en - ...
LANGBALLE	<i>Får øje på kortet på gulvet</i> <i>Stikker kortet i lommen</i>	Hvad har vi her? Åh, ja, så forstår jeg bedre, at De er oprørt. "Jacob Strunge". Jo tak, ham kender jeg udmærket. Påtrængende type.
IRMELIN	<i>Tripper lidt til siden og peger mod spisebordet</i>	Vil De ikke ... indenfor.
LANGBALLE	<i>Smiler venligt</i> <i>Begynder at tage frakken af</i>	Det var det, jeg håbede på, at De ville sige. Jo tak.
IRMELIN	<i>Rækker ud for at tage frakken</i>	Lad mig - ...

PERSON	HANDLING	REPLIK
LANGBALLE	<i>Ser sig omkring i lokalet, mens han lægger frakken over stolen bagest for spisebordet, hatten lægges ovenpå</i>	Nej, nej, frøken Gotthard. Jeg bliver ikke så længe. Dette er blot en lille høflighedsvisit ... for at hilse på den ... jeg mener ... på Signe. Hvis hun ellers er her ... ?
IRMELIN	<i>Nikker og trækker stolen mod KONGESIDE ud fra bordet. Går rundt om bordet og bliver stående bag den modsatte stol</i>	Ja, det er hun. Men Signe hviler sig. Hun var virkelig frygtelig træt. Ovenpå alt det nye.
LANGBALLE	<i>Sætter sig på den tilbudte stol. Er lige ved at slå i bordet, men lægger i stedet begge hænder "fast" på bordet og løfter skuldrene</i>	Ja, det må være sært ... og svært ... at komme ud i friheden. Efter tyve år. Åh, hvorfor fandt vi ikke den rette morder dengang!
IRMELIN	<i>Ser tavst ned mod bordet</i>	
LANGBALLE	<i>Ser indtrængende på IRMELIN Går frustreret i stå</i>	Det er den sorteste skamplet på min ... nej, hele korpsets ære. En pige på tolv år! Havde jeg bare været kommissær dengang. Jeg havde aldrig - ...
IRMELIN		Jeg ved, at De altid har plaget Dem selv med denne tragiske historie.
LANGBALLE	<i>Viser "blikket"</i>	Hvordan kunne man dog forestille sig, at den sag var opklaret med anholdelsen af en pige på tolv år? Og når jeg spørger mine kolleger? De ryster bare på hovedet og sender de her sigende blikke mod etagen ovenover. Som om Politidirektøren ikke selv ganske udmærket vidste, at det hele var en kolossal fejltagelse. Blot for at dække over vores inkompetence!
IRMELIN		Vil De have en kop kaffe? Vandet har næsten lige kogt, så det tager kun et øjeblik.
LANGBALLE	<i>Ryster træt på hovedet</i>	Nej tak. Den gemmer jeg til i aften. Hør, De talte altså ikke med denne ... Strunge?
IRMELIN		Nej. Men han blev stående længe ude på trappen og spurgte om ... en frygtelig masse. Han kendte åbenbart hele historien.

PERSON	HANDLING	REPLIK
LANGBALLE		Hvordan det?
IRMELIN	<i>Sætter sig på stolen</i>	Han spurgte om jeg ikke gerne ville vide, hvem der myrdede min moder ... og han nævnte også Konsul Svane og Grosserer Amstrad.
LANGBALLE		Nå, de har jo alle de gamle artikler fra dengang i arkiverne, så - ...
IRMELIN		Det værste var, at han spurgte ... om ikke jeg var bange for at ... at det virkelig <i>var</i> Signe, der havde slået dem alle ihjel. Ja, det lød næsten som om, han ville blive glad, hvis det var sandt ... og hvis hun også ville slå mig ihjel!
LANGBALLE	<i>Rækker ud og tager IRMELINs hænder</i>	Så-så, det skal De slet ikke tænke på. De sjakaler er altid ude efter den værste udgave af enhver historie. Vi havde sandelig ingen grund til at mistænke hende for noget andet. Det <i>var</i> ganske rigtigt meget mistænkeligt, at tre af Deres moders kunder - og Fru Gotthard selv - døde med så kort mellemrum, men vi fandt aldrig nogen sammenhæng mellem de ... tre mord ... og heller ikke til Konsul Svanes død.
	<i>Med et lidt skævt blik</i>	For vi er vel stadig enige om, at det var en naturlig død, ikke sandt?
IRMELIN	<i>Ser en anelse forbi LANGBALLEs ansigt</i>	Jo ... det var en ... naturlig død. Det var hjertet.
LANGBALLE	<i>Sukker. [Han tror tydeligvis ikke på den forklaring]</i>	Ja, det var ... hjertet. Det ... var hjertet.
	<i>Slipper eftertænksomt IRMELINs hænder og rejser sig</i>	Fire dødsfald på mindre end to måneder, og vi fandt aldrig ud af, hvem der stod bag!
IRMELIN	<i>Følger ham med øjnene</i>	Og alligevel blev Signe arresteret.
LANGBALLE	<i>Slår ud med armene</i>	Og anbragt på sindssygeanstalten; for hun <i>måtte</i> jo være sindssyg ... for at kunne myrde en granvoksen mand! Aldrig har jeg hørt magen til sludder! Og så tolv år i det værste og mest fornedrende fængsel - ...

5. scene - Signe, Irmelin og Langballe

SIGNE	<i>Står i døren bagest i DAMESIDE</i>	Hvor jeg i det mindste slap for at blive voldtaget af dem, som var sat til at vogte mig.
<i>IRMELIN og LANGBALLE vender sig forskrækket og ser på SIGNE LANGBALLE rejser sig halvt - derpå helt op og bliver stående mellem stolen og bordet</i>		
IRMELIN	<i>Kommer også på benene</i>	Åh, Signe!
SIGNE	<i>Går langsomt frem mod forscenen, DAMESIDE, Uden at se på de to andre</i>	Der var især to ... på anstalten, mener jeg. Når lyset blev slukket, skiftedes de til at "besøge" os, deres yndlinge. Vi var tre unge piger. Som ingen alligevel ville tro på. Vi var jo sindssyge.
	<i>Mimer svagt: lytte, afværge, smerte, opgiven</i>	Det var ikke kun i Fru Gotthards lejlighed, jeg lærte at frygte mørket. Nøglen i døren ... den søgende hånd ... den hårde hånd ... den - ...
IRMELIN	<i>Træder hen bag hende</i>	Signe, jeg vidste ikke - ...
SIGNE	<i>Trækker vagt på skuldrene</i>	Men ... vi er jo vant til det, ikke? Vi, som spillede klaver dengang. Vi som hørte på de mange skalaer, Fru Gotthard satte de andre børn til at øve, mens deres rigtige lærerinde lå inde i Solstuen og lod mændene - ...
IRMELIN	<i>Griber hårdt fat om SIGNEs skuldre</i>	Hold så op, Signe. Hold op!
LANGBALLE	<i>Afbrydes af</i>	Signe, det er allsammen overstået. Nu er du fri, så nu kan du - ...
SIGNE	<i>Der ser skråt opad og ud over salen</i>	Fri ... ? Siger De? ... Siger De "fri"? Fri for at hade mørket, når den sidste lampe går ud? Fri for at ligge og vente på lyden af tilbageholdte åndedrag ... og ... hånden ... ? Bliver jeg nogensinde fri for det?
LANGBALLE		Jeg - ... nej, jeg ... tror det ... ikke
IRMELIN	<i>Forsøger at trække SIGNE bagud</i>	Kom, Signe. Sæt dig ned.
SIGNE	<i>Ser på LANGBALLE</i>	Jeg ved, Hr. Kommissær, at De aldrig troede på min skyld. Kun fordi Frøken Gotthard har fortalt mig det.

PERSON	HANDLING	REPLIK
LANGBALLE		Hvis der er nogetsomhelst jeg kan gøre for at ... for at ...
SIGNE		<i>De ville heller ikke høre på mig ... dengang. Ingen ville høre på min historie. Jeg var jo "Den Sindssyge Bagerjomfru". Og hun måtte sandelig være sindssyg, hvis hun troede, at man ville tage hendes forklaringer alvorligt.</i>
LANGBALLE	<i>Skal til at sige noget, men standses af</i>	
SIGNE	<i>Som stirrer på ham</i>	For Bagerjomfruens historie var jo sindssyg, ikke sandt? Aldrig havde man hørt magen til sludder. Alle kunne jo kun skraldgrine over hendes forsøg på at kaste mistanken på en anden.
IRMELIN		Det har du da aldrig fortalt? Hvem? Signe, vil det sige, at - ... ?
SIGNE	<i>Ser stadig kun på LANGBALLE</i>	Grinede I allesammen? Gjorde I? Lo I, så det gjorde ondt i maven?
LANGBALLE	<i>Fastholder SIGNEs blik - længe! Siger dæmpet</i>	Nej, Signe, det gjorde vi ikke. Vi var mange, som ville ønske, at sagen havde fået en anden slutning. Du må tro mig.
<i>SIGNE og LANGBALLE står et øjeblik og ser på hinanden</i>		
IRMELIN	<i>Trækker nu igen i SIGNE for at få hende til at sætte sig</i>	Kom, Signe, sæt dig her.
SIGNE	<i>Følger nu roligt med og sætter sig på stolen mod DAMESIDE</i>	
LANGBALLE	<i>Ser på SIGNE</i>	Der var ingen som ville efterforske sagen, da først de troede, at de havde fanget den rette morder. Og vi, der gerne ville fortsætte, fik at vide meget direkte, at det skulle vi glemme alt om.
SIGNE	<i>Trækker ligegyldigt på skuldrene</i>	
IRMELIN	<i>Ser på LANGBALLE</i>	Er der ikke noget, man kan gøre nu? Jeg mener ... hvis Signe virkelig ved, hvem der gjorde det?

PERSON	HANDLING	REPLIK
SIGNE	<i>Vrænger ansigt</i>	Årh, det ved jeg vel ikke. Ingen har nogensinde troet på mig, så hvorfor skulle de pludselig gøre det nu.
LANGBALLE		Det er uhyggeligt svært nu ... der er gået tyve år. Det vil være umuligt at bevise noget efter så lang tid.
SIGNE	<i>Syrligt</i>	Ja, for Bagerjomfruen er ikke blevet mindre sindssyg i den tid.
IRMELIN		<i>Jeg ville tro dig. Jeg ved, du ikke er sindssyg.</i>
SIGNE	<i>Ser længe på IRMELIN</i>	Nej ... Frøken Gotthard ... <i>De</i> ville heller ikke tro mig.

Hans kommer frem foran hoveddøren

Under der følgende:

HANS studerer "navneskiltet". Lægger øret til døren. Ser "op og ned ad trappeskakten". Lægger øret til døren igen og bliver stående og anstrenger sig for at lytte.

Der hersker et øjeblik stilhed ved spisebordet.

SIGNE synker sammen og ser ned i bordet.

IRMELIN	<i>Forsøger at muntre tingene lidt op</i>	Skulle jeg ikke alligevel gå ud og sætte vand over til en kop kaffe? Det kunne vi nok trænge til.
LANGBALLE	<i>Ryster på hovedet</i>	Nej tak, Frøken Gotthard. Som sagt, så vil jeg hellere have den til gode.
IRMELIN		Åh, ja. Det har jeg slet ikke fortalt dig, Signe. Hr. Kommissær Langballe besøger mig hver onsdag - til en kop kaffe.
LANGBALLE	<i>"Muntert"</i>	Den bedste kaffe, jeg kender!
SIGNE	<i>Ser bare ned i bordet</i>	
IRMELIN	<i>Med et næsten skælmst blink i øjet</i>	Ja, selvom visse af naboerne nok tænker deres. Sådan at have fast herrebesøg.
LANGBALLE		Måske jeg skulle tage et par af mine folk med - i fuld uniform. Ville det lukke munden på sladrehankene?
IRMELIN	<i>"Vinker ham af"</i>	Åh, hold op. Det ville bare gøre det værre!

IRMELIN og LANGBALLE ler. [De har trods alt kendt hinanden i tyve år]

PERSON	HANDLING	REPLIK
IRMELIN	<i>Ler stadig. Standser, indser fadæsen</i>	Men nu, hvor Signe også skal bo her, så kan det være, at de - ... åeh ...
SIGNE	<i>Med monoton stemme</i>	Man kan tjene flere penge på herrebesøg, hvis man er flere damer. Det vidste Fru Gotthard.
IRMELIN	<i>Træder hen til SIGNE og lægger armen om hende</i>	Undskyld, Signe. Det var dumt af mig. Undskyld.
LANGBALLE	<i>Tager sin frakke og hat</i>	Jeg tror, jeg må se at komme videre.
IRMELIN	<i>Er et øjeblik om at slippe SIGNE</i>	Ja, men jeg ... jeg vil da håbe, at vi ser Dem igen i aften. Som sædvanligt.
LANGBALLE	<i>Med et langt blik på SIGNE</i>	Tror De - ... ?
IRMELIN	<i>Nikker bestemt</i>	Ja, det tror jeg. Og Signe vil også glæde sig til, at De kommer igen.

LANGBALLE går mod hoveddøren, mens han tager frakken på.

HANS retter sig op, kaster et blik på døren og træder baglæns væk. Efter tre skridt vender han sig og går hurtigt ud i KONGESIDE

IRMELIN		Kaffen står klar klokken otte, Hr. Kommissær.
LANGBALLE	<i>Gør honnør</i>	Javel, Frøken. Sådan en ordre kan jeg ikke sidde overhørig.
	<i>Sender et sidste blik mod SIGNE</i>	Men ... nej, vi ses i aften, Frøken Gotthard.
IRMELIN	<i>Åbner døren</i>	Farvel.
LANGBALLE	<i>Går ud ad døren</i>	Farvel igen.

IRMELIN lukker døren bag ham, står et øjeblik og ser eftertænksom ind i døren. Vender sig og går langsomt tilbage til spisebordet. Bliver stående og ser ned på den sammensunkne SIGNE, lægger hånden på hendes skulder. SIGNE rejser sig. De to kvinder går langsomt ud ad døren bagest i DAMESIDE.

Lyset/tæppet ned for scenen.

6. scene - Strunge hos Redaktør Stein

Kun lys på området omkring lænestolen forrest i KONGESIDE.

I lænestolen sidder RED.STEIN, godt pakket ind, med en brun plaid om benene og en tyk grå trøje over skuldrene

STRUNGE kommer gående fra DAMESIDE. Han ser sig om, han leder efter nogen. Får øje på RED.STEIN og går mere direkte frem mod hende

STRUNGE	<i>Rækker hånden frem mod RED. STEIN</i>	Goddag, Fru Redaktør Stein. Hvor er jeg dog glad for at se Dem igen.
RED.STEIN	<i>Vifter hans hånd bort</i>	<i>Pffthh ... De skal ikke give pote her. Ka' være jeg (host-host) smitter.</i>
STRUNGE	<i>Ler - lidt anstrengt</i>	Nå, nå, så slemt kan det da ikke være.
RED.STEIN	<i>Tørrer sig om munden med et lommetørklæde</i>	Ja, jeg vil blæse på, hvad de hvidklædte kvabmikler render rundt og våser om. Jeg tager ingen chancer. Nå, men unge mand, hvad kan jeg ...
	<i>Ser indtrængende på ham</i>	Hør, det er da ... lige et øjeblik ...
STRUNGE	<i>Afbrydes af</i>	Mit navn er - ...
RED.STEIN	<i>Som vifter ham af</i>	<i>Ssssh ... jeg ved det ... jeg ved det. Jeg ved, at jeg ved det ... Strunge! Dér var den.</i>
STRUNGE	<i>Ler nervøst</i>	Ja ... <i>ha-ha</i> ... De har fuldstændig ret.
RED.STEIN	<i>Med tryk på hver stavelse i navnet</i>	Glemmer aldrig et ansigt og slet ikke et navn som ... hm ... Unge Strunge. Dér var den, ja! ... "Un-ge Strun-ge". Ja, det er næsten ikke til at sige. Og slet ikke hurtigt ... som når De skulle have en balle. <i>Ha-ha-ha ... (host-host)</i> De var en værre lømmel, da De startede. Og De skrev nogle rædselsfulde artikler ... dengang ... på 'Kraten. Er De blevet bedre med årene?
STRUNGE	<i>Ler igen nervøst</i>	Åh, lidt godt har der vel været i dem, <i>hø-hø</i> .
RED.STEIN		Hvor skriver De så nu?
STRUNGE		Aftentidende.

PERSON	HANDLING	REPLIK
RED.STEIN	<i>Ser sig forsigtigt om til begge sider. Hvisker fortroligt</i>	Hør ... De har vel ikke tilfældigvis en lille ... cigar på Dem?
STRUNGE	<i>Befippet Peger på sit eget bryst</i>	En ... Jamen, det kan da ikke være godt for Dem. Jeg mener ... med ...
RED.STEIN		Åerh, de kvabmikler aner ikke, hvad de våser om. Sådan lidt (<i>host-host</i>) bøvl med orgelværket. Det har vi vel alle sammen. Og jeg trænger noget så ... (<i>host-host</i>) ... jammerligt til en lille cigar.
STRUNGE		Desværre, Fru Stein. Jeg ryger ikke.
RED.STEIN	<i>Ranker sig i lænestolen</i>	Nå, ikke. Det var ærgerligt. Men! ... ud med sproget, "Un-ge Strun-ge". De er ikke kommet helt herop til Rungsted for at fri til mig, vel? Hvorfor besøger De Deres gamle og vrisne ... og (<i>host-host</i>) snart afdøde ... plageånd?
STRUNGE	<i>Skal lige finde stilen frem igen</i>	<i>Hr-hrm</i> ... Jo, forstår De, Fru Stein. For tyve år siden blev en ung pige anklaget og dømt for mordet på en slagtermester Villadsen. Det foregik i en vis Fru Gotthards Pianoundervisning, som lå i ... øh, som befandt sig - ...
RED.STEIN	<i>Pludselig meget træt</i>	Som lå i lejligheden under den, <i>jeg</i> boede i. Jo tak, dén historie husker jeg. ... selvom jeg ville give fem år af mit liv for at glemme den ... (<i>host-host</i>) ... nå ja, så fem dage, da!
STRUNGE	<i>(Tager en stol fra spisebordet - hvis han kan komme til det (intet tæppet i vejen!) - og sætter sig omvendt på den)</i>	Ja, De må undskylde, at jeg sådan ribber op i den gamle historie, men ... forstår De, den unge pige - ja, i dag er hun 32 år gammel - blev løsladt her til morgen efter tyve års fængsel, og så mente min redaktør, at der kunne være - ...
RED.STEIN	<i>Løfter hånden for at standse ham</i>	Er det stadig Herbert Nielsen, som styrer Aftentidende mod ruinen?
STRUNGE	<i>Forvirret over afbrydelsen</i>	øh ... ja, det ... er det.
RED.STEIN		Ku' være De hellere skulle spørge <i>den</i> gamle skidenspræller om, hvad der gik i svang hos den noble Fru Gotthard.
STRUNGE		Hvad mener De?

PERSON	HANDLING	REPLIK
RED.STEIN		Ikke et ondt ord om de døde. Men ... "Pianoundervisning" ... <i>hmpfh!</i> Jo tak. Børnene fik da lov at spille. Ingen af os naboer kunne være i tvivl om, at de fik terpet deres skalaer!
STRUNGE		Det hører vel med til at spille klaver.
RED.STEIN	<i>Bøjer sig en smule fremover</i>	Jo, men ser De ... det var et ganske snedigt system, den gamle taske havde udtænkt. Hun tog kun de allerfineste borgeres børn, og den slags unger kan ikke gå omkring på egen hånd. Næ, (<i>host-host</i>) "Mama" måtte troligt følge de unge poder til undervisning. Og så var alt i skønneste orden. På overfladen. Barnet fik fin-fin undervisning af Fru Gotthards - ...
	<i>Standser eftertænksomt</i>	Irmelin! Gad vide, hvad der er blevet af hende ... ?
STRUNGE	<i>Skal lige til at åbne munden, men tager sig i det</i>	
RED.STEIN	<i>Fortsætter</i>	Altså, ungerne fik undervisning af Fru Gotthards datter, mens Fruen sad i Salonen og vartede de fine fruere op med te og (<i>host-host</i>) societysladder.
STRUNGE		øh ... hende bagerpigen - ...
RED.STEIN	<i>Hører ikke afbrydelsen</i>	Men på særligt aftalte dage, så var det " <i>Papa</i> ", som troppede op sammen med afkommet. Og ... vupti! Fru Gotthard listede lige så stille af med ungen og kunne akkurat svinge sig op til at lade dem tampe (<i>host-host</i>) skalaer i hele og halve timer, mens - ...
STRUNGE	<i>Virrer lidt på hovedet</i>	Jeg forstår ikke ...
RED.STEIN	<i>Ser nøjere på ham</i>	Hvor gammel er De, "Un-ge Strun-ge"? Har De sovet i timen eller så'n. Jo, herrerne skulle jo også "underholdes", ikke? Men ikke med te, kan jeg betro Dem.
STRUNGE	<i>Med åben mund</i>	De mener ... ?
RED.STEIN		Selv fine herrer har ild i bukserne engang imellem.
STRUNGE	<i>Gransker sin hukommelse</i>	... Det står der intet om i vores arkiv.

PERSON	HANDLING	REPLIK
RED.STEIN		Næ, hvad havde De regnet med? At konsulernerne og ambassadørerne og grossererne skulle stille sig op på stribe og fortælle, hvor rart der var i ... "Solstuen" sammen med den unge Frøken Gotthard? Næ, der blev lagt et stort og meget effektivt låg over den del af historien.
	<i>Vrænger navnet</i>	
STRUNGE		Det vil altså sige, at Frøken Irmelin var - ...
RED.STEIN	<i>Stikker en vred finger i luften</i>	Nej! Det var hun ikke! Ikke med sin gode vilje, i det mindste. Hendes mor, derimod, <i>hun</i> var djævelen selv! (<i>host-host</i>) Datteren var ... var ... nej, hun var det sødeste og rareste menneske, man kunne tænke sig. Hvilket moderen var fuldkommen ligeglad med.
STRUNGE		Hvad så med bagerpigen?
RED.STEIN		Den lille Signe? Åeh, den tragedie holdt mig vågen i to år. Hun spillede som en drøm. Tænk Dem. En forældreløs pige, som forsøger at tjene til (<i>host-host</i>) dagen og vejen ved at løbe med morgenbrød, spinker og sparer af sine usle håndører for at få lov til at sidde en halv time hver uge og spille på Fru Gotthards klaver. Aldrig flyglet! Næ næ! Det opretstående måtte være fint nok for sådan en simpel tøs. Når bare pengene faldt på stedet.
STRUNGE		Hun betalte <i>selv</i> for at få undervisning?
RED.STEIN		Nej, slå lyttelapperne ud, unge mand. Hun <i>spillede</i> selv, helt alene. Et naturtalent var hun, den lille Signe. Tolv år og bedste ven med Mozart og Beethoven!
STRUNGE		Men ... hvad så med ... slagtermesteren?
RED.STEIN	<i>Ser "snedigt" på STRUNGE</i>	Næ-men-hør? Sidder han ikke der og forsøger at lokke alle de saftige detaljer ud af den gamle krikke? <i>Hæ-hæ-hæ ...</i> (<i>host-host</i>) Nå, men skidt! (<i>host-host</i>) Måske kan det overbevise Dem om, at De vil gøre os allesammen en stor tjeneste ved at tage hjem og glemme alt om den sørgelige affære.

PERSON	HANDLING	REPLIK
STRUNGE		Jamen, hvis Fru Gotthard holdt bordel for samfundets spidser med sin egen datter som prostitueret, så - ...
RED.STEIN	<i>Afbryder hårdt</i>	Vil De have lige så svært ved at bevise den ting, som at Stauning kan lide at gå omkring i dametøj!
STRUNGE	<i>Fniser</i>	... Kan han da det?
RED.STEIN	<i>Ser mod himlen og løfter hænderne</i>	I Guder! Hvem har bragt dette æsel til mit hjem! Nej, jeg mener - ... (<i>host-host</i>) Glem det. Glem hele historien, Unge Strunge! (<i>host-host-host-host</i>)
STRUNGE	<i>Venter på at anfaldet skal fortage sig</i>	... De ... var ved at fortælle mig om slagtermesteren ...
RED.STEIN		Ja-ja-da! Slagtermesteren ... Han var vel en ny kunde. Fru Gotthard havde jo oplevet et vist mandefald blandt sine klienter ...
STRUNGE		Ja, der var to mænd, som døde med få dages mellemrum.
RED.STEIN		To, siger De ... ? Nå, den slags detaljer <i>har</i> De vel styr på. Fru Gotthard var en snedig dame. Hun vidste nok, hvordan hun skulle udnytte folks svagheder.
	<i>Vrænger ansigt af væmmelse, trods stemmens tilsyneladende friske betoning</i>	Den stakkels Signe, som elskede at spille klaver; hun kunne jo komme til at spille hver dag, hvis blot hun ville ... hvad skal jeg sige ... gøre som andre "voksne" (<i>host-host</i>) tolvårige og lade de rare mandfolk vise hende, hvor meget de ... virkelig holdt af hende.
STRUNGE	<i>Starter på en sætning, fortryder straks</i>	Her-omppffhh ...
RED.STEIN	<i>Med svag stemme</i>	Slagtermesteren var hendes første "rare" mand. Og hendes sidste.
STRUNGE	<i>Ser op</i>	Mener De ... ? Så var det alligevel hende ...

PERSON	HANDLING	REPLIK
RED.STEIN	<i>Ser skarpt på ham</i>	Nej. Det var ikke det jeg sagde, vel? Jeg sagde blot, at han også blev den sidste. Forstår De. I de dage - altså i 1901- var elektricitet og glødepærer noget ganske nyt og avanceret. Vores ejendom var blandt de første i Hovedstaden, som fik det stads installeret. Men strømmen forsvandt op til mange gange om dagen. Og i flere minutter ad gangen. Fru Gotthards lejlighed var stor som Hovedbanegården - og næsten lige så trafikeret! (<i>host-host</i>) ... Og mange af værelserne havde intet vindue, så når strømmen gik, var der buldermørkt i den gode Frues hjem, kan jeg garantere Dem.
STRUNGE		Med det siger De, at hvemsomhelst kunne have myrdet slagtermesteren under en strømafbrydelse, men ... pigen var jo hos ham, var hun ikke? Måske var det netop mørket som gav hende mulighed for at stikke kniven i ham!
RED.STEIN		En lille pige ... på tolv år, der befinder sig i et mørklagt lokale sammen med en stor, behåret, svedig og stinkende mand, som gør ting ved hende, hun end ikke kan forestille sig? (<i>host-host</i>) Unge mand, brug dog Deres hoved til noget fornuftigt, for en gangs skyld! Hun mumler hurtigt noget om, at hun vil gå ud for at se, hvornår lyset kommer igen, og - ... og bliver først kostet tilbage til stymperen, når lamperne lyser igen, og Fruen opdager hendes ... øh, "skulkeri". Og hvad tror De, hun fandt?
STRUNGE	<i>Bider sig i underlæben</i>	Ja ... jeg forstår, hvad de mener ... Men ... tre uger senere bliver Fru Gotthard selv myrdet. Ved De, om Signe Jensen også var der dén aften?
RED.STEIN		Jeg ... nej, jeg kan ikke huske alle detaljerne fra dengang. Politiet fór rundt som halenegre uden at finde ud af nogetsomhelst. Og da den "brave" Madam blev indhentet af skæbnen, tabte de fuldkommen hovedet.
	<i>(fortsættes)</i>	

PERSON	HANDLING	REPLIK
RED.STEIN (fortsat)	<i>Tydeligt træt</i>	Pigen blev anholdt og anklaget for det eneste dødsfald, som hun havde en - teoretisk! - chance for at have begået. Og så glemte man hurtigt alt om de andre mord - og håbede at alle andre ville gøre det samme. ... Og det lykkedes meget godt, dengang.
STRUNGE		De tror altså ikke - ...
RED.STEIN	<i>Løfter hånden træt</i>	Ikke mere nu, Strunge. Jeg er for træt. Jeg kan kun gentage, at jeg synes, De skal glemme denne triste sag.
STRUNGE	<i>(Rejser sig)</i>	Jeg skal ikke forstyrre Dem længere, Fru Stein. Det har som vanligt været ... lærerigt at tale med Dem.
RED.STEIN	<i>Vifter svagt med hånden</i>	Ikke noget med at give pote her ... husker De nok. Farvel, Unge Strunge.
STRUNGE	<i>Ser et øjeblik ... ømt? på hende</i> <i>Vender sig og går mod DAMESIDE. Standser, da han har gået nogle skridt.</i> <i>Vender sig og træder to-tre skridt tilbage mod KONGESIDE.</i> <i>Vifter usikkert med hænderne</i>	Farvel, Fru Redaktør. Og tak for ... alt. Hør, jeg glemte helt. Fru Stein, De sagde, at jeg skulle spørge den gamle skiden- ... jeg mener, Redaktør Nielsen, om hvad der ... øh, gik i svang hos Fru Gotthard - ... altså ... jeg forstår ikke helt, hvad de mente med det.
RED.STEIN	<i>Med lukkede øjne</i>	<i>Tsk, tsk, tsk</i> , nu havde jeg ellers lige fået en anelse højere tanker om Dem, Unge Strunge. ... Er man så ... "desperat", at man kan lukke en <i>slagtermester</i> ind ... !
STRUNGE	<i>Løfter hovedet i forståelse. Taber kæben</i>	... kan man også lukke en - ... !
RED.STEIN		Farvel, Hr. Strunge. Hils Herbert fra mig.
STRUNGE	<i>Lader et stort sultent grin vokse frem</i> <i>Vender sig og danser ud i DAMESIDE på lette fjed</i>	Det kan De tro! Farvel-farvel. Og tak for Deres oplysninger. Det har været en stor hjælp. <i>Hu-hu-hu-hi-hi-hi...</i>

PERSON	HANDLING	REPLIK
RED.STEIN	<i>Ser ud over salen</i>	Sikken kvabmikkel. (<i>host-host</i>) Åeh, jeg glemte at spørge, om han havde en lille cigar. ... Eller gjorde jeg ... ?

*Lyset ned på området ved lænestolen - dvs på hele scenen.
(RED.STEIN ud)*

7. scene - Irmelin og Hans

Vi lader tæppet være nede. Lys langs forscenen.

HANS kommer frem i KONGESIDE. Han står og ser opad, som kigger han mod et vindue på 2.-3. sal. Han vandrer lidt frem og tilbage. Ser på sit lommeur. Vender sig hurtigt og træder nogle skridt bagud - som i skjul bag et murfremspring - midt på scenen, da

*IRMELIN - med frakke på - kommer småløbende fra DAMESIDE.
Da hun har passeret HANS:*

HANS	<i>Træder et skridt frem</i>	Frøken Irmelin?
IRMELIN	<i>Standser forskrækket og vender sig</i>	Åh! ... Hvad - ... Jamen, er det ... ? Hans? ... Øh ... Hr. Svane, mener jeg? Er det virkelig ... ? Jamen dog. Det er virkelig Dem! Ja, selv efter alle de år - ...
HANS		Det var ikke min mening at forskrække Dem, Frøken Irmelin.
IRMELIN	<i>Tager sig forpustet til brystet</i>	Puha! Jeg så Dem slet ikke. Jeg øh ... jeg er såmænd bare på vej til bageren.
HANS	<i>Venligt</i>	Kager til aftenkaffen?
IRMELIN		Åh, ja, såmænd. Vi får gæster i aften, forstår De.
HANS	<i>Tager til hatten</i>	Det lyder da hyggeligt. Men jeg skal ikke opholde Dem længere.
IRMELIN	<i>Har nu ikke travlt</i>	Det gør da ikke noget. Jeg har i virkeligheden ikke så travlt. Jeg ville blot skynde mig, fordi - ...
HANS		Ja?
IRMELIN		Åh, ingenting. Men, sig mig, Hr. Svane, hvad bringer Dem til min ringe gade på denne tid af aftenen. Ja, for det er da vel nok pudsigt, at vi sådan skal møde hinanden her ... efter alle de år, mener jeg.

PERSON	HANDLING	REPLIK
HANS	<i>Smiler og nikker. Ser sig omkring</i>	Ja, det er det da. Men så kan jeg forstå ... De bor altså heromkring?
IRMELIN	<i>Peger skråt bagover</i>	Ja, lige heroppe ... i nummer 18. De bor måske også stadig på Østerbro, Hr. Svane? Nej, for så ville vi da have mødt hinanden tidligere.
HANS	<i>Tænker sig hurtigt om. Tager sig til kinden</i>	Ja, ikke sandt. Men svaret er: nej, selv bor jeg ikke her længere. Mine svigerforældre bor oppe på Strandboulevarden, men ... øh ... Jeg har såmænd været til ... tandlægen og ... det var ikke rart, kan jeg fortælle Dem.
IRMELIN	<i>Tjatter gemytligt mod ham. Vrikker i luften med pegefingeren</i>	Den tapre Hans, som altid sad med den rankeste ryg og spillede så kønt for mig ... når ellers han havde øvet sig!
HANS	<i>Bukker let og lægger hovedet på sned</i>	Dengang var jeg nok den tapreste dreng. Men det var mest fordi, jeg var sammen med den smukkeste prinsesse.
IRMELIN	<i>Kror sig</i>	Hr. Svane! De må ikke sige den slags. De var kun en purk på elleve-tolv år dengang.
HANS		Stadig sammen med den smukkeste prinsesse.
IRMELIN	<i>Sænker stemmen</i>	Blot trist med Deres fader, Hr. Konsul Svane.
HANS	<i>Ser "bedrøvet" ud</i>	Ja, en trist affære.
IRMELIN		At han sådan skulle falde omkuld midt i min moders forværelse ... Sådan kan det jo gå. Med hjertet, mener jeg.
HANS		De har så ganske ret, Frøken Irmelin. Åh ... <i>må</i> jeg kalde Dem Frøken Irmelin? Det gør jeg altid i mine tanker.
IRMELIN		Ja, naturligvis. Det har jeg ikke noget imod.
HANS		Jeg har aldrig rigtig brudt mig om "Frøken Gotthard". Det lyder så ... formelt.
IRMELIN	<i>Tør ikke se op på den fine herre</i>	"Frøken ... Irmelin" er helt i orden.
HANS	<i>Står et øjeblik og ser roligt på hende</i>	Spiller de stadig?

PERSON	HANDLING	REPLIK
IRMELIN	<i>Nærmest forskrækket. Ler nervøst. Afbryder sig selv</i>	... Hvad mener De? Åh, piano! Ha-ha-ha ... Åh ja, det sker da indimellem. Men måske starter vi - ...
HANS	<i>Venter høfligt</i>	... Ja?
IRMELIN	<i>Ryster på hovedet</i>	Nej, det var bare en dum tanke. Men ... jo, jeg spiller da stadig, når jeg - ... De ved.
HANS	<i>Ser ned på IRMELINs hænder. Rækker frem og tager dem i sine</i>	Jeg sad altid og beundrede Deres hænder.
IRMELIN	<i>Skal lige til at rive hænderne til sig igen</i>	Åh, Hr. Svane. Hvad mener De?
HANS	<i>Ser ind i IRMELINs øjne. "Vågner"</i>	Først var det Deres hænder. Senere - ... Nej, jeg står her og falder i staver. De skal hente Deres kager.
IRMELIN	<i>Stammer forvirret</i>	N-n-nej, det ha-ha-haster skam ikke. Men jeg forstår ... ikke ...
HANS	<i>Igen helt sig selv Viser lidt luftklaver med begge hænder - op og ned af skalaen. Siger - uden malice</i>	Det var blot en lille erindring fra de dejlige pianotimer, jeg havde hos Dem ... og Deres moder. ... Skalaer, De ved!
IRMELIN	<i>Må bide sig hårdt i læben</i>	Åeh ...
HANS	<i>Helt naturligt Tager hatten af og rækker hånden frem</i>	Nu vil jeg ikke opholde Dem længere. Jeg skal også se at komme videre. Kan De have det godt, Frøken Irmelin. Jeg er frygtelig glad for, at jeg har mødt Dem.
IRMELIN	<i>"Rødmer" - giver ham sin hånd</i>	Jeg er da også glad for at møde Dem - efter alle de år.
HANS	<i>Bukker belevent</i>	Farvel, Frøken Irmelin.
IRMELIN	<i>Knikser</i>	Farvel, Hans ... <i>Hr. Svane.</i>

*HANS ser en sidste gang på hende og går derpå hurtigt mod DAMESIDE.
IRMELIN bliver stående og ser efter ham. Der går et øjeblik. Så ryster hun sig som for at vågne af en drøm. Hun vender sig langsomt og går mod KONGESIDE. Efter nogle skridt sætter hun farten i vejret og småløber ud.*

8. scene - Signe alene hjemme

Tæppet / lyset op for hele scenen.

SIGNE sidder ved spisebordet på den bageste stol. Hun sidder med sænket hoved, albuerne på bordet og hænderne klamrende sig til nakken.

Efter et langt øjeblik ser hun hurtigt op, fokuserer på en imaginær person ved siden af bordet

SIGNE	<i>Stemmen er indtrængende, grådkvalt - og lillepigeagtig</i>	Jamen, han pralede med det! Han fortalte os, hvordan han slog dem ihjel! Alle tre! De må tro på mig. De må ...
	<i>Synker atter sammen, denne gang glider albuerne til samme side og hun lægger hovedet på den ene underarm.</i>	Naturligvis var det også ham, som ... som ... som ... Fru Gotthard, ikke ... De ... må ... tro ... på ... mig

SIGNE lukker øjnene og græder lydløst.

Der går et langt øjeblik

SIGNE	<i>Rejser sig pludseligt - træder hurtigt frem til forscenen og stirrer frem for sig</i>	<i>Han går rundt derude. Han ... er fri. Og går frit omkring.</i>
	<i>Omfavnner sig selv hårdt og ser sig forskræmt omkring. "Forstår" hvor hun er</i>	Mens jeg - ... Nå nej, det er ikke - ...
	<i>Et forsigtigt smil dukker frem gennem frygten. Selvom omfavnelsen bliver mere løs og kærlig</i>	Åh, hvor er hun smuk! Så flink og så rar. Tænk, i alle de år ... har Frøkenen tænkt på mig og besøgt mig ... næsten hver måned.
	<i>Slipper favntaget, ser sig omkring med et smil om læberne. Begynder langsomt at gå lokalet rundt - startende i DAMESIDE.</i>	Og så bor hun så fint ... og så fornemt ... og så ... smukt ...

Hun lader en finger glide langs forkanten af skrivebordet, går mod BAGSCENEN.

Fingeren når hjørnet af skrivebordet. SIGNE lader armen synke, mens hun fortsætter videre mod baggrunden.

Da hun står nogle skridt fra klaveret, standser hun med et lille forskrækket gisp. (Som havde hun aldrig set det før).

Hun lægger hovedet på skrå, først til den ene side, så til den anden.

Så vender hun hurtigt omkring og haster frem til spisebordet og stiller sig bag den bageste stol.

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

SIGNE	<i>Griber om stolens ryglæn med begge hænder. Hun lukker øjnene hårdt i</i>	Næ-næ-næ. Ikke tænke på den slags, lille Signe. Hvad kan det ikke føre med sig? Ikke tænke på den slags ...
--------------	---	---

Hovedet løftes nogle grader opad, mens ansigtet viser, at hun vakler mellem gråd og smil. Så spærrer hun øjnene op, drejer sig og vender ansigtet mod klaveret.

Hun slipper sit greb om ryglænet og går adstadigt tilbage mod klaveret.

Med velovervejede bevægelser trækker hun klaverbænken frem, sætter sig og løfter begge hænder for at slå klappen på klaveret op. Hænderne standser sekundet før, de kan løfte klappen.

Hun rejser sig hurtigt og kommer derved til at lægge den ene hånd på klappen.

SIGNE stivner. Ser ned på hånden, der hviler på klaveret.

Hurtigt retter hun sig op, trækker hånden ind til sit bryst og tager om den med den anden hånd. Hun stirrer på klaveret.

SIGNE	<i>Føler på sin hånd</i>	Se, der skete ikke noget. Der skete ... ikke noget.
	<i>Bevæger fingrene</i>	Se, de fejler ingenting. Det kan ikke være så farligt, alligevel.

SIGNE betænker sig et øjeblik, træder derefter forsigtigt tilbage mellem klaveret og skamlen og sætter sig igen. Hænderne søger igen ud til siderne, griber forsigtigt fat om kanten på klappen.

Og løfter den op.

Hun slipper klappen og sænker armene, så de hænger slapt ud over forkanten af skamlen.

Hun tager en dyb indånding. En til. Hænderne rokker sig ikke ud af stedet.

Skuldrene sænkes, hovedet hælder mere og mere forover - ultra-langsomt.

Vi får en stigende fornemmelse af, at SIGNEs krop er fastlåst i den stilling, mens hun græder som pisket.

9. scene - Irmelin og Signe

IRMELIN kommer til syne foran hoveddøren. Hun sætter en nøgle i låsen og åbner døren. Hun tager frakken af, uden at stille den lille kageæske, hun har i hånden, fra sig. Hun hænger frakken på en knage og går mod spisebordet. Da får hun øje på SIGNE på klaverbænken

IRMELIN	<i>Stiller æsken fra sig på spisebordet og skynder sig hen til SIGNE</i>	Jamen, Signe dog. Hvad er der i vejen?
----------------	--	--

SIGNE	<i>Vender sig og omfavner IRMELIN, begraver sit ansigt ved hendes side</i>	
--------------	--	--

IRMELIN		Så-så, så-så. Signe, du skal ikke græde sådan. Der sker dig ikke noget.
----------------	--	---

SIGNE	<i>Gør et forsøg</i>	Je-je-je-ku-i-i-ikk- ...
--------------	----------------------	--------------------------

PERSON	HANDLING	REPLIK
IRMELIN	<i>Ser på klaveret og forstår</i>	Hvad siger du. Hvad kunne du ikke? Det skal du slet ikke tænke på. Du har ikke spillet i ... alt for lang tid. Men hvis du gerne vil spille igen, så er jeg sikker på, at du nok skal komme til det.
SIGNE	<i>Hikster</i>	J-j-jeg kunne ikke høre n-n-noget - ...
IRMELIN		Ikke høre noget? Hvad mener du?
SIGNE	<i>Græder stadig men kommer gradvist mere til sig selv</i> <i>Tager sig til det ene øre</i>	Det var ikke k-k-kun det, at jeg ikke kunne - ... mine hænder ville ikke røre sig ... men ... der var slet ikke no-no-noget ... <i>slet ingen musik</i> ... i ... mine ører. Der var altid musik i mine ører. I gamle dage. Så jeg vidste, hvad jeg skulle spille.
IRMELIN		Det lyder da vidundeligt!
SIGNE	<i>Sænker atter hovedet og græder</i>	Jamen, det er der ikke mere! Slet ikke noget musik ... !
IRMELIN	<i>Rækker ned og hjælper SIGNE på benene</i> <i>Får SIGNE anbragt på den bageste stol ved spisebordet. Rækker hende sit lommeørklæde</i> <i>Sætter sig selv på stolen mod DAMESIDE.</i> <i>På fortrolig veninde-maner</i>	Kom her, sæt dig over til bordet. Jeg har købt nogle dejlige kager til i aften. Det er altid så hyggeligt, når Kommissæren kommer på besøg. Sæt dig her, min ven, og tør dine øjne. Du må endelig ikke sige det til nogen, men jeg tror - ... det vil sige, engang imellem kan jeg ikke lade være med at forestille mig, at Kommissæren er - ... du ved, at han nok altid har været en lille smule ... forelsket i mig.
SIGNE	<i>Snøfter stadig en anelse</i>	Tror De virkelig?
IRMELIN	<i>Rødmer</i> <i>Ser forlegent på SIGNE</i>	Ja. Men det kan man jo aldrig være sikker på, så - ... ja, var det ikke fordi alting gik så forfærdeligt galt dengang, så - ... Jeg har - ...
SIGNE	<i>Nysgerrigt</i>	Hvad har De?

PERSON	HANDLING	REPLIK
IRMELIN	<i>Snoer sig lidt på sædet</i> <i>Fniser en smule</i>	Joeh, jeg har nok altid syntes, at han var en flot mand. Selv i den gyselige uniform ... i de første år. Hvis alting havde været anderledes, så - ... ja, hvem ved ...
SIGNE	<i>Præsterer næsten også et fnis</i>	Jøsses dog, Frøken Gotthard. Der kan man da bare se!
IRMELIN	<i>Ranker ryggen, tager begge SIGNEs hænder og ser direkte på hende</i>	Signe. Nu jeg tænker på det. Du må love mig én ting ... Ja, jeg håber ikke, at det bliver svært for dig, men - ...
SIGNE	<i>Alvorligt</i>	Hvadsomhelst, Frøken Gotthard.
IRMELIN	<i>Forsøger at gøre sin stemme så let og naturlig som muligt</i>	Ja, det er det jeg mener ... Hør her, Signe, jeg håber så inderligt, at du vil tage imod mit tilbud om, at du kan bo her hos mig - lige så længe du har lyst. Men så vil jeg også bede dig om én ting. ... Jeg hedder Irmelin. Hverken "Frøken Gotthard" eller "Frøken Irmelin". Kun: Irmelin ... Vil du ikke nok være dus med mig, Signe?
SIGNE	<i>Ser ned i bordet</i>	Jeg ... jeg ved slet ikke, hvad jeg skal sige.
IRMELIN	<i>Drejer SIGNEs ansigt imod sig med en let hånd om hendes hage</i>	... Du skal bare sige ... Irmelin.
SIGNE	<i>Smiler forsigtigt</i>	Det skal jeg nok, Frø- ...
IRMELIN	<i>Når knap at stikke en pegefinger i vejret, før</i>	
SIGNE	<i>Korrigerer</i>	... <i>Irmelin!</i> Det skal jeg nok ... Irmelin.
IRMELIN	<i>Smiler stort</i>	Åh ja, nu har jeg det meget bedre!
<i>Et øjeblik sidder de to og bare ser smilende/forsigtigt på hinanden</i>		
SIGNE	<i>Flakser lidt med blikket</i>	Må jeg ... spørge om noget?
IRMELIN		Ja, naturligvis.
SIGNE	<i>Mest ned mod bordet</i>	Jo, jeg - ... jeg ved ikke rigtigt, hvordan jeg skal ... sige det.

PERSON	HANDLING	REPLIK
IRMELIN		Jo, kom nu bare. Sig frem, Signe.
SIGNE	<i>Med meget lille stemme</i>	Skal vi snart have aftensmad? For jeg er altså noget så skrækkeligt sulten.
IRMELIN	<i>Lægger hovedet bagover og ler hjerteligt</i>	<i>Ah-ha-ha-ha-ha ...</i> Jamen, selvfølgelig skal vi snart have aftensmad. Åh, hvis du vidste, hvor glad jeg bliver - ...
	<i>Rejser sig og rækker sin hånd til SIGNE</i>	Kom, Signe. Du skal med ud i køkkenet. Det hele er næsten klar. Kartoflerne har stået i hokasse i tre timer, så vi skal bare lige have varmet det sidste og skruet op for ovnen.
SIGNE	<i>Tager IRMELINs hånd og rejser sig</i>	Hvad skal vi have?
IRMELIN		Det er en festdag idag. Endelig er du kommet for at bo her hos mig. Så naturligvis skal vi have ... flæskesteg - med rødkål!
SIGNE	<i>Gisper af glæde</i>	Flæskesteg?!
IRMELIN		Ja, med sprød svær! Kom du bare med.
SIGNE		Åh, ja! ... Irmelin!
IRMELIN	<i>Ler</i>	<i>Ha-ha-ha ...</i> Sådan skal det være.

IRMELIN - som tager kageæskan med - og SIGNE forsvinder på lette fjed ud ad døren bagest i KONGESIDE.

Tæppet / lyset ned over hele scenen.

10. scene - Redaktørerne ringer sammen

Der er nu lys på lænestolen i KONGESIDE og skrivebordet i DAMESIDE.

*I lænestolen sidder RED.STEIN pakket ind som tidligere. Hun har et telefonrør i hånden.
[Der behøver ikke at være noget apparat, blot et rør med en lang ledning].*

Mens vi ser hende sidde afventende, høres en ringelyd i DAMESIDE.

RED.NIELSEN kommer ind og tager sin telefon.

*[Det er helt OK, hvis han blot løfter et rør op fra bag skrivebordet. **Har** man en ægte telefon årgang 1921 at prale med, så værsgo' ☺]*

RED.NIELSEN Aftentidende. Redaktør Nielsen

RED.STEIN *Lader to sekunder passere* ... Hallo, det er mig ... Mira.

PERSON	HANDLING	REPLIK
RED.NIELSEN	<i>Stivner. Der går nok to sekunder</i>	... Ja ... øh, goddag, kære Mira. Hvad skylder man ... æren?
RED.STEIN		<i>(host-host)</i> Jo, jeg ville bare - ... Jeg har haft besøg i dag ... om mordet på slagtermesteren.
RED.NIELSEN	<i>Banker en knytnæve i bordet</i>	<i>Arrhh ...</i> Den svumpukkel! ... Var det Strunge?
RED.STEIN	<i>Gnækker</i>	Ganske rigtigt, unge Strunge. Ja, han er ikke blevet bedre til at adlyde ordrer, kan jeg høre.
RED.NIELSEN		Han kan vente sig. Jeg sagde udtrykkeligt til ham, at han skulle lade være med at opsøge dig.
RED.STEIN		Nå, ville du ikke selv have gjort det samme, måske? I hvert fald ved han nu meget mere om det, der skete dengang. Grunden til at jeg ringer - ...
RED.NIELSEN	<i>Afbryder. Slår ud med den frie arm</i>	Det er vel blot for endnu engang at håne mig for mit elendige valg af bladhus, reportere, livsstil, sprogbrug og ... og ...
RED.STEIN		Rolig nu, Herbert. Nej, det handler slet ikke om den slags. Det er jeg alt for gammel og syg til. Jeg indrømmer, at jeg ikke altid har været lige sød mod dig. Guderne skal vide, at jeg har været edderrasende på dig! Men - ... ja, jeg var måske lidt for åbenmundet over for den knægt.
RED.NIELSEN	<i>Søger at beherske sig</i>	Hvad! ... har du fortalt ham?
RED.STEIN	<i>Ser tvivlrådigt frem for sig, tager så tyren ved hornene</i> <i>Skynder sig at foregribe hans protester</i>	Jeg ... ja, jeg antydede, at du måske havde mere end et overfladisk kendskab til forholdene hos den brave Mutter Gotthard. Ja, ja, det kan jeg ikke være bekendt, det ved jeg. Men du ved, at jeg har svært ved at holde min kæft, ikke sandt?
RED.NIELSEN	<i>Har nu åbnet munden flere gang for at rase ud</i>	Hvis han bare så meget som hvisker noget af den slags til andre, så skal jeg den-onde-lyname - ...
RED.STEIN		Be-be, Herbert. Jeg glemte, hvad der skete med din datter, Anna.

PERSON	HANDLING	REPLIK
RED.NIELSEN	<i>Sætter sig langsomt ned på stolen, telefonrøret synker et øjeblik væk fra hans øre</i>	
RED.STEIN	<i>Stemmen er nu helt spag</i>	Det var i Ulvedalene, var det ikke - ... hallo, Herbert, er du der?
RED.NIELSEN	<i>Løfter røret op til øret igen</i>	Ja, hvad siger du, Mira?
RED.STEIN		Det var i Ulvedalene, var det ikke? At det skete. Jeg husker tydeligt - først nu, desværre - at jeg læste om det.
RED.NIELSEN	<i>Stemmen er nu 200 år ældre</i>	Ja. De kunne ikke sige andet, end at hun måtte være kørt galt med en kælk eller måske var gledet hele vejen ned og til sidst - ...
RED.STEIN		Men var der ingen i nærheden? Der er da masser af mennesker, som kælker i Dyrehaven om vinteren.
RED.NIELSEN		Åh, du ved, unge mennesker. De har travlt med deres eget; med vennen eller veninden. Da Annas klassekammerater begyndte at spekulere over, hvor hun var blevet af ... så var det for sent.
RED.STEIN		Jeg kom som sagt først i tanke om det, efter at din uvorne reporter havde været her. Så jeg vil endnu engang undskylde, hvis det giver dig nogle problemer. Men ... du skal også vide, "søde" Herbert, at det er kun fordi jeg ved, at du havde så svært ved at komme dig over hendes død.
RED.NIELSEN	<i>Hans naturlige stemmeleje indfinder sig atter</i>	Jeg forventer ingen medlidenhed fra din side, tag endelig ikke fejl af det. Men jeg er glad for, at du fortæller mig det. Måske kan jeg for en gangs skyld banke lidt anstændighed ind i kroppen på den lømmel.
RED.STEIN		Ja, men mange af de fornemme kunder, som hyggede sig hos Mutter Gotthard, er jo forlængst døde og borte, så man kan vel ikke klandre ham, at han forsøger at finde ud af, hvad der egentlig skete i de dage.
RED.NIELSEN	<i>Rejser sig igen</i>	Jeg er som sagt glad for, at du fortæller mig dette, Mira, men - ...

PERSON	HANDLING	REPLIK
RED.STEIN	<i>Afbryder</i>	Jeg skal ikke tage mere af din tid, Herbert. Kan du nu have det godt. Jeg skal snart kremeres, så kan du jo sitte i Holmens og more dig sammen med de andre gutter over, at I endelig slipper af med hende cigar-finken fra 'Kraten.
RED.NIELSEN		Nå, nå, Mira. Vi holder da allesammen af dig. Vi bladfolk må jo holde sammen. Trods partifarven.
RED.STEIN		Naturligvis, Herbert. Naturligvis. Men farvel igen. Det bliver nok sidste gang - ...
RED.NIELSEN		Nå, jeg synes nu nok, det lyder som om, der er masser af krudt tilbage i hornet, Mira.
RED.STEIN		Vi får se, Herbert.
RED.NIELSEN		Men så, farvel, Mira.
RED.STEIN		Farvel ... åh, men Herbert ... Sig mig lige engang.
RED.NIELSEN		Ja ...?
RED.STEIN		Har du nogensinde spekuleret over, hvor heldig du egentlig er?
RED.NIELSEN		Hvad mener du?
RED.STEIN	<i>"Lægger røret på " [Lader hånden med telefonrøret synke ned langs siden]</i>	Ja, at slagtermesteren kom først den dag!
RED.NIELSEN	<i>Står længe og gloer på telefonrøret i sin hånd</i>	

Lyset ned over hele scenen.

11. scene - Irmelin og Signe dækker kaffebord

Tæppet / lyset op for hele scenen.

[Dog skal der gerne være så mørkt som muligt i området "foran" hoveddøren bagest i KONGESIDE.]

IRMELIN og SIGNE kommer ind ad døren bagest i KONGESIDE

SIGNE	<i>Holder sig for maven</i>	Aldrig har jeg smagt noget så vidunderligt ... Irmelin!
IRMELIN		Nej, vel? Men vi har da også kun grund til at være lidt gode ved os selv i dag. Kom her. Sær dig i lænestolen. Så dækker jeg kaffebordet.
SIGNE		Nej, jeg skal da hjælpe ... !
IRMELIN	<i>Tager venligt fat i SIGNE og gelejder hende hen til lænestolen og ned i sædet</i>	Snik-snak. I dag er du min æresgæst, og så skal du ikke røre en finger. Sæt du dig ned, så klarer jeg den smule på ingen tid.
SIGNE	<i>Følger med og viser sin accept ved at rykke lidt frem og tilbage for at finde en god siddestilling</i>	Jamen, så vil jeg da bare sidde her ... og lade mig varte op!
IRMELIN	<i>Går ud ad døren bagest i KONGESIDE, kommer straks tilbage med <u>en fin (pynte-)dug</u>, som hun breder ud over spisebordet</i> <i>Går ud ad døren igen</i>	Sådan skal det lyde! Ja, klokken er ikke så mange. Der er tre kvarter til Kriminalkommisæren kommer, men det skader ikke at gøre tingene klar. ... og i dagens anledning skal vi have den allerbedste Javakaffe!
SIGNE	<i>Taler (højt) mod døren</i>	Al den slags ved jeg slet ingenting om. Jeg synes bare, det er så vidunderligt alt sammen.
IRMELIN	<i>Kommer ind igen, bærende på <u>en bakke med tre kaffekopper, underkopper og sidetallerkener</u></i>	Nå, jeg lever slet ikke så fint, som vi gjorde det på min moders tid, men ... jeg klarer mig.
SIGNE	<i>Mest til sig selv. Gør et tappert forsøg på også at bidrage til den gode stemning. Går alligevel i stå</i>	Det er jeg da kun glad for. Men det er det samme klaver, har jeg set. Tænk en gang, det selvsamme klaver, som jeg ... spillede ... på.

PERSON	HANDLING	REPLIK
IRMELIN	<p>Overhører tvivlen i SIGNEs stemme. Sætter kopper m.m. på bordet</p> <p>Går over til lænestolen og ser smilende ned på SIGNE. Afbryder sig selv og vender tilbage til bordet, hvor hun tager bakken og bærer den ud ad døren bagest i KONGESIDE</p>	<p>Ja, naturligvis. Det er et meget fint instrument. Jeg havde ikke plads til flyglet, så det blev solgt, ligesom alle Moders antikke møbler. Men noget godt kom der da ud af det. For med de penge - og med Moders opsparing i banken, ja og så livrenten - har jeg har lige nok til, at jeg ikke behøver at tage et almindeligt arbejde.</p> <p>Og jeg håber noget så frygteligt, at du - ...</p> <p>Nej, det kan vente. Ikke i dag</p>
SIGNE	Igen med høj stemme mod døren	Nej, sig det. Du ville sige noget. Jeg vil gerne høre det.
IRMELIN	Kommer ind igen. Standser efter nogle skridt og ser mere alvorligt på SIGNE	Jeg har længe drømt om, at tage piano-undervisningen op igen og - ... Hvis vi to kan bo her og så - ...
SIGNE	Forsøger at være med på ideen	Det lyder da dejligt. Og måske kan jeg - ... altså, hvis ellers jeg kan huske, hvordan man gør - ...
IRMELIN	Kommer så i tanke om:	Nej, nu skal du bare høre! Du kan ikke gætte, hvem jeg mødte her i eftermiddags! ... Da jeg løb ned efter kagerne til aftenkaffen ...
SIGNE	Ser venligt/forvirret op	N-nej. Hvem mødte du?
IRMELIN	Slår hænderne sammen i begejstring. Med tryk på navnet	Hans Svane! Min gamle yndlingselev. Ja, ikke gammel på den måde, altså - ja, han er vel ikke ældre end dig - men vil du tro ... Jeg var knap nok nået ud af gadedøren, før jeg næsten løb ind i ham! Er det ikke utroligt?
SIGNE	Ser væk, mumler uhørligt	
IRMELIN	<p>Ser ud i luften og ænser ikke SIGNEs reaktion.</p> <p>Ser det nu ...</p> <p>Går helt hen til SIGNE og tager hendes ene hånd</p>	<p>Efter alle de år! og så støder jeg ind i ham på den selvsamme dag, som du - ...</p> <p>Hør, hvad er det for en mine?</p> <p>Er der noget i vejen? Signe, du skal fortælle mig, hvis der er noget i vejen.</p>

PERSON	HANDLING	REPLIK
SIGNE	<i>Griber til en nødløgn</i>	Jeg kom bare til at tænke på, om jeg nogensinde ... igen kan ... Jeg mener, hvis jeg også skulle undervise ...
IRMELIN	<i>Trøstende</i> <i>Mere muntert igen</i> <i>Vender sig og tjekker lige at kopper m.m. står rigtigt</i> <i>Standser midt i en bevægelse</i>	Det var også dumt af mig at nævne det allerede i dag. Det skal du slet ikke bekymre dig om, Signe. Det er alt for tidligt at snakke om det nu. Og i hvert tilfælde ikke i aften. Vi skal hygge os med Kommissær Langballe, og så kan vi altid finde ud af det praktiske en anden dag! Åh jo der var lige en enkelt ting ...
SIGNE		Ja ... ?
IRMELIN	<i>Tager stolen nærmest KONGESIDE og trækker den hen skråt for lænestolen. Sætter sig, læner sig forover</i>	Signe, jeg - ... Ja, der en enkelt ting, som jeg bliver nødt til at spørge dig om, inden Kommissæren kommer.
SIGNE	<i>Tydeligt nervøs</i>	J-j-ja, naturligvis.
IRMELIN	<i>Samler hænderne og kaster sig ud i det</i>	Da Kommissæren var her i middags, sagde du, at politiet ikke ville tro på dig, da du fortalte hvem, du mente, der stod bag ... mordene ... dengang for tyve år siden.
SIGNE	<i>Vender sig væk</i>	
IRMELIN	<i>Fortsætter</i>	Du sagde - ... Og det er nok mest grunden til, at jeg er nødt til at spørge dig nu - du sagde ... at jeg heller ikke ville tro på dig ...
SIGNE	<i>Lukker øjnene, sænker hovedet og begynder at græde lydløst</i>	
IRMELIN	<i>Rykker frem og tager SIGNEs hænder i sine</i>	Nej, nej, Signe, du må ikke græde. Det er ikke for at pine dig, at jeg spørger. Men det har rumsteret rundt i mit hoved hele eftermiddagen.
SIGNE		J-j-jeg ... <i>ingen</i> vil tro det, hv-hv-hvis jeg sagde det ...
IRMELIN		<i>Jeg vil tro dig.</i>

HANS dukker op foran hoveddøren [forhåbentligt i så meget mørke, at vi ikke kan se det som andet end en mandsperson]

PERSON	HANDLING	REPLIK
SIGNE	<i>Ryster kraftigt på hovedet</i>	
IRMELIN		Der var mange mennesker i min moders lejlighed på de dage. hvor tingene skete. Men bortsat fra os, der boede der, så var der ingen andre, som var til stede alle tre gange.
SIGNE	<i>Ser op</i>	Alle ... tre?
IRMELIN	<i>Tæller på fingrene</i>	Ja, Hr. Grosseren, Slagtermesteren og så ... min moder.
SIGNE		Ikke ... Konsul Svane?
IRMELIN	<i>Kommer nu selv i tvivl</i>	Nej, det husker du da nok. Det var jo hjertet. Det var ikke - ... Eller var det ... ?
SIGNE		Men der <i>var</i> nogen ... som var der ... alle de dage ...
IRMELIN	<i>Går i stå. Griber hårdere om SIGNEs hænder</i>	Hvem tænker du på? For det kan da umuligt have været en af elev- ... ! <i>Signe!</i> Mener du - ... ?
SIGNE	<i>Sidder helt stille, bortset fra at det gør ondt i hænderne</i>	
IRMELIN	<i>Søger svaret i det ydre rum</i>	Nej! ... Det kan da umuligt - ...

12. scene - Hans kommer

HANS	<i><u>Ringer på døren</u></i>	
IRMELIN	<i>Vender ansigtet mod døren med et ryk. Ser på SIGNE Slipper SIGNEs hænder og rejser sig. Går hen til hoveddøren og låser op</i>	Åh, det er ... Nej, ikke så tidligt. Hr. Kommissæren er altid præcis. Hvem kan det så være?
HANS	<i>Letter på hatten</i>	Goddag igen, Frøken Irmelin.
IRMELIN	<i>Forbavset</i>	Hr. Svane? Hvad laver De - ... Jeg mener, sikke da en behagelig overraskelse. Vil De ikke komme indenfor?
HANS		Jo tak. Det er meget venligt af Dem.

PERSON	HANDLING	REPLIK
IRMELIN		Det manglede da bare. Min flinkeste elev. Men ... det er vel ikke derfor, De er kommet?
HANS	<i>Ler</i>	<i>Ha-ha-ha.</i> Nej, jeg er ikke kommet for at få timer igen. Men tanken kunne nok være fristende. Jeg får desværre spillet alt for lidt nuomdage.
IRMELIN	<i>Hjælper HANS af med overfrakken og hatten</i>	Lad mig tage Deres frakke.
HANS	<i>Venter høfligt på at hun skal blive færdig - imens:</i>	Jeg har ikke tænkt mig at tage megen af Deres tid, Frøken Irmelin ... Hør, jeg forstyrrer forhåbentlig ikke?
<i>SIGNE retter sig forskrækket op og sidder med stiv ryg. Hendes blik fæstner sig på et punkt langt borte, og der forbliver det indtil videre ...</i>		
IRMELIN	<i>Vifter med hånden mens hun passerer HANS for at gå mod midten af scenen</i>	Nej, slet ikke. Vi sidder såmænd bare og venter på Hr, Kriminalkommissær Langballe. Han kommer altid til aftenkaffe om onsdagen. Men ... må jeg have lov at præsentere Dem for en anden af vore tidligere elever. Signe her kom også og spillede hos os en gang om ugen.
	<i>Afbryder sig selv, da hun ser SIGNEs holdning</i>	Signe, der kan du se, hvad jeg sagde. Det var ... øh, Hans, altså Hr. Svane, jeg mødte nede på - ... Hør, Signe, er der noget galt.?
SIGNE	<i>Rører ikke en muskel</i>	
HANS	<i>Går roligt frem og stiller sig ved siden af lænestolen</i>	Goddag, Signe. Jeg kan så glimrende huske dig - fra den sidste dag i Fru Gotthards Pianoundervisning. Den lille afslutningskoncert ...
IRMELIN	<i>Ler lidt nervøst</i>	Ja, det er rigtigt. Den dag, spillede I begge to.
HANS		Ja, Signe har virkelig den smukkeste måde af spille Mozart på. Det kan jeg tydeligt huske.
IRMELIN	<i>Med usikre blikke til "voksmannequinen" i lænestolen</i>	Men ... Hr. Svane. De har stadig ikke fortalt mig ... hvorfor De er kommet. Sig mig, jeg fortalte Dem da ikke, hvor jeg bor?
HANS		Jo, De sagde, det var i nummer 18. Resten gav jo nærmest sig selv.

PERSON	HANDLING	REPLIK
IRMELIN	<i>Ler igen usikkert</i>	Åeh ... ja, naturligvis. Men - ...
SIGNE		Han ... er kommet efter mig.
IRMELIN	<i>Ser forvirret på SIGNE</i>	Hvad siger du, Signe? Hvem er kommet ... ?
SIGNE	<i>Rejser sig megastift og begynder at gå mod DAMESIDE</i>	Han ... er ... kommet ... efter ... mig.
IRMELIN	<i>Vender sig mod HANS</i>	Det må De virkelig undskylde, Hr. Svane. Signe har ikke haft det nemt.
HANS	<i>Med ... kold? stemme</i>	Nej, tyve år bag tremmer har sin pris.
IRMELIN	<i>Skal lige til at le nervøst som svar, men tager sig i det. Går i stå, da</i>	Ha-ha ... ja, det har det sandelig. Sig mig, hvorfra ved De, at Signe har - ...
HANS	<i>Krydser hurtigt bag om spisebordet og indhenter SIGNE</i>	Men selv ikke tyve år kan få en til at glemme, hvad der skete i de dage. Kan de vel, Signe?
IRMELIN		Hr. Svane? Hvad mener De?
HANS	<i>Har kun øje for SIGNE</i> <i>Vender sig pludselig mod IRMELIN</i>	Og især ikke, hvad der skete den allersidste aften? Har hun fortalt noget om den aften?
IRMELIN	<i>Vrider hænder af mangel på forståelse</i>	Hvad mener De? Den sidste aften ... ? Mener De ... afskedskoncerten? Den aften, hvor min moder - ...
HANS	<i>Nu er stemmen ganske blottet for venlighed</i> <i>Vender sig mod SIGNE igen</i>	Ja, den aften, hvor verden blev befriet for Deres moder. Har Signe fortalt noget om, hvad der skete før mordet? Har du, Signe? Har du fortalt Frøkenen vores lille hemmelighed?
SIGNE	<i>Står forstenet og ser dybt ind i ingenting</i>	
IRMELIN		Jeg forstår virkelig ikke, hvad De tænker på, Hr. Svane.
SIGNE	<i>Med høj klar stemme</i>	Slagtermesteren var en fejltagelse.

PERSON	HANDLING	REPLIK
HANS		Ha! Der ser De. Signe har ikke glemt det. Jeg vidste det! Så er jeg da ikke kommet forgæves.
IRMELIN	<i>Stammer</i>	J-j-jeg f-f-forstår - ... De må forklare mig, hvad alt dette her går ud på, Hr. Svane. Hvorfor stiller De den slags spørgsmål til Signe? Og hvad er det for noget med at slagtermesteren var en ... en ...
HANS	<i>Stemmen bliver lige så pludseligt blid</i>	En fejltagelse. Ingen <i>tragisk</i> fejltagelse - i betragtning af, hvad han var i færd med at gøre mod stakkels Signe her - men ikke desto mindre en fejltagelse.
IRMELIN	<i>Får nu øjne så store som Rundetårn, da sandheden gryer i hendes forvirrede hoved</i>	... Signe sagde, at jeg heller ikke ville tro på hende.
HANS		Nej, ingen har troet på Den Sindssyge Bagerjomfru. Og lykkeligvis for det. For det havde været noget mere omstændeligt at få fingre i hende, så længe hun var i politiets varetægt
IRMELIN	<i>Tager det første forsigtige skridt mod baggrunden</i>	Jeg - ... Det kan ikke være sandt. De var ikke mere end ... tolv år gammel.
HANS		Tja, jeg har da set børn yngre end det, slæbe kulsække og tærse halm i timevis. Man kan mere end de fleste tror, som tolvårig . Og man kan slippe afsted med meget. I den alder regner de voksne stort set ikke med, at man forstår noget af det, som sker omkring en.
	<i>Går roligt hen og tager SIGNEs ene hånd.</i>	
SIGNE	<i>Gør intet for at hindre det</i>	
HANS	<i>Fortsætter</i> <i>Kan ikke undgå at snerre.</i> <i>Hidser sig en smule op</i>	Som for eksempel, hvorfor det indimellem var ens Fader, som ledsagede en til pianoundervisningen hos den "søde" Frøken Irmelin. Så man bliver sat til at spille ... skalaer ... skalaer og atter skalaer ... til kvalmestadiet!
IRMELIN	<i>Tager skridt nummer to og tre</i>	
HANS	<i>Nu er stemmen helt rolig igen</i>	Bliv bare stående, sødeste Frøken Irmelin.

PERSON	HANDLING	REPLIK
IRMELIN	<i>Kaster et længselsfuldt blik mod hoveddøren</i>	
HANS		Ja, jeg er udmærket klar over, at den elskelige Kriminalkommissær snart er på trapperne. Men ser De, Frøken Irmelin. Det er lige præcis det, som vi nu allesammen bare skal vente på.
IRMELIN	<i>Tager sig til halsen</i>	Hvad mener De?
HANS	<i>Bugserer SIGNE hen til spisebordet og får hende til at sætte sig på den bageste stol</i>	Sæt dig her, Signe. Ja, og hvis De vil være så venlig at trække den stol dér hen og sætte Dem ved bordet også ...
IRMELIN	<i>Sender et lyn af et blik mod HANS</i>	Sig mig, hvad bilder De Dem egentlig ind. Tror De, at De bare kan komme her og kommandere rundt med os, som om De - ...
HANS	<i>Trækker langsomt <u>en stor revolver</u> op af jakkelommen. Vifter med revolverløbet mod stolen</i>	Ja, det bilder jeg mig faktisk ind. Hvis De vil være så venlig ...
IRMELIN	<i>Ser stadig ondt på ham, men gør som han siger</i>	
HANS	<i>Spankulerer derpå lidt omkring og ser på lokalet</i>	Glimrende. Så er vi alle på plads. Og vi skal også nok nå at få kaffen klar til den rare Hr. Kommissær. Vær endelig ikke nervøs for det, mine damer. Alt skal se så almindeligt og naturligt ud som muligt.
IRMELIN		Når Kommissær Langballe kommer, vil han - ...
HANS	<i>Løfter hovedet - og revolverløbet - en anelse som tegn på, at hun skal tie</i> <i>Tager <u>en stor bredbladet dolk</u> op af den anden jakkelomme</i>	Så vil han - i den officielle version - blive mødt med kaffe og kage af sin gamle flamme og hendes genfundne ... veninde ... ? For det er først nogen tid senere, at Den Sindssyge Bagerjomfru ... skal vi sige ... tager sin hævn for tyve slidsomme år på diverse anstalter. Både på kvinden, som hun troede, var hende venligt stemt, men i særdeleshed på en af de mænd, som kæmpede en brav kamp for at bevise hendes skyld og som var med til at få hende dømt.

(fortsættes)

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

HANS
(fortsat)

Hvilket jo sandelig kun understreger politikorpsets bundløse uduelighed ... i betragtning af, hvor galt afmarcheret de i virkeligheden var.

*Går over til klaveret og lægger dolken på toppen af det.
Tager sig lommeur frem og ser på det, klapper det i igen.*

Ja, med tanke på den præcision, som Hr. Langballe normalt udviser ved sine regelmæssige visitter, har vi nøjagtigt fjorten minutter at slå ihjel, før kedlen skal sættes over.

Smiler fornøjet til de to kvinder

...
Er der en af de damer, som har lyst til at spille lidt muntert på pianoet imens ... ?

Men ingen skaler, tak. Jeg er ikke så glad for at høre skalaer. Men det har De vel allerede gættet Dem til, hm?

Lyset langsomt ned over hele scenen.

PAUSE

2. AKT

13. scene - På redaktionen II

Tæppet er for / lyset nede, men der er lys i DAMESIDE, så vi kan se området omkring skrivebordet.

[Evt. kan SIGNE sidde ved bordet - i "mørket" - under det følgende]

STRUNGE kommer ind fra KONGESIDE, med hatten i hånden. Går over til skrivebordet. Strækker hals for at se, om redaktøren er til at få øje på. Går lidt omkring og ser frustreret ud. Har ryggen til, da

RED.NIELSEN *Kommer ind fra DAMESIDE*

Åh, Strunge. Der er De. Artiklen er færdig, formoder jeg?

STRUNGE *Vender sig*

Hr. Redaktør, jeg - ... Ja, det vil sige ... nej. Den er ikke færdig.

RED.NIELSEN

Hvilket der i sagens natur er en god forklaring på, ikke sandt? Vi har ikke uanet tid til deadline.

PERSON	HANDLING	REPLIK
STRUNGE		Nej, det er jeg fuldstændig klar over. Men jeg har ikke - ... jeg går ud fra, at Signe Jensen, altså Bagerjomfruen, befinder sig i lejligheden hos datteren efter Fru Gotthard.
RED.NIELSEN		Så kan det vel ikke være noget problem at tale med hende ... eller med Frøken Gotthard? Det er da interessant at vide, hvorfor datteren tager denne morderske under sine vinger, hm?
STRUNGE	<i>Kløer sig i nakken</i>	Det ... kan det vel ikke ... jeg mener, det er ikke noget problem ... at ... at tale med dem ... det vil jeg se at få gjort.
RED.NIELSEN	<i>Sætter sig og rømmer sig kraftigt et par gange</i>	Hrm ... hrm ... jeg - ... Hr. Strunge. Jeg synes bestemt, at jeg gav dem en tydelig anvisning i går.
STRUNGE	<i>Knejsrer en anelse med nakken</i>	Ja, om ikke at opsøge Redaktør Stein.
RED.NIELSEN		Og alligevel tager De til Rungsted og forstyrrer den dødeligt syge kvinde?
STRUNGE	<i>Med ungdommelig entusiasme</i>	Og heldigvis for det. Det, vi har i arkiverne om denne historie, er ufatteligt mangelfuldt. Ifølge Redaktør Stein - ...
RED.NIELSEN	<i>Afbryder</i> <i>Rykker sig i sædet</i>	Jeg vil ikke høre om det. De skal vide - ... Hr. Strunge, jeg ved, hvor højt de sætter sandheden, og jeg vil ... fortælle Dem en ting, som ikke mange ved. Men! De må love mig, at dette forbliver mellem os to.
STRUNGE	<i>Ved ikke rigtigt hvor han skal se hen - endsige anbringe sine hænder</i>	Javel. Det vil sige ... Jo, det lover jeg.
RED.NIELSEN	<i>Ser ned på sine hænder</i> <i>Blikket fortaber sig</i>	Min datter Anna ... gik til undervisning hos Fru Gotthard. Hun nåede desværre kun at komme der nogle få gange, før Fru Gotthard ... døde. ... Seks år senere ... Anna var sytten ...
STRUNGE	<i>Ser ned i gulvet</i>	Jeg har hørt om ulykken.
RED.NIELSEN	<i>Ser på STRUNGE som var han en fremmed</i>	... Åh, De har hørt det. Ja, det er jo ingen hemmelighed her på bladet.

PERSON	HANDLING	REPLIK
STRUNGE		Jeg beklager virkelig, at Deres datter gik bort i så ung en alder.
RED.NIELSEN		Jeg siger dette ... fordi ... Jeg kan forstå, at De har nogle teorier om forholdene i Fru Gotthards Pianoundervisning?
STRUNGE		Ja, Redaktør Stein gav mig nogle - ...
RED.NIELSEN	<i>Afbryder</i>	Det ... ! er ligegyldigt, hvad Redaktør Stein har fortalt Dem. Hvad der skete eller ikke skete omkring eleverne er fuldkommen underordnet. Jeg bad Dem følge op på, at Bagerjomfruen blev løsladt. Ikke om at stikke næsen i andre, uvæsentlige detaljer.
STRUNGE		Men, jeg - ...
RED.NIELSEN	<i>Hæver hånden - men sænker stemmen</i>	Ikke mere nu. Jeg ... hvad skal jeg sige ... vil sætte stor pris på, om disse ... detaljer ... ikke kommer uden for dette kontor.
STRUNGE	<i>Kan godt se, at han er fanget af sit løfte</i>	Ja ... ja, naturligvis.
RED.NIELSEN	<i>Mere sit vante redaktør-jeg</i>	Og så vil jeg naturligvis også sætte pris på en artikel - 800 ord - om Den Sindssyge Bagerjomfrus første dag i frihed. Senest klokken ti tredive i aften.
STRUNGE	<i>Drejer omkring på hælen og går ud i KONGESIDE</i>	Jeg ... Javel, Hr. Redaktør.
RED.NIELSEN	<i>Bliver siddende et øjeblik og ser efter ham</i>	
<i>Lyset ned over hele scenen. (RED.NIELSEN ud)</i>		

14. scene - Irmelin, Signe og Hans - samt Langballe

Lyset op over hele scenen.

SIGNE sidder stift på sin stol.

HANS står i døråbningen bagest i KONGESIDE; han ser mest ud gennem døren

HANS	<i>Taler ud gennem døren</i>	Det dufter jo herligt. Friskmalede Java-bønner, mm! Men det er jo også en festdag!
	<i>Træder ud gennem døren et kort øjeblik.</i>	Nu skal jeg ...

PERSON	HANDLING	REPLIK
IRMELIN	<i>Kommer frem, bærende på <u>en kaffekande</u></i>	
HANS	<i>Følger efter med <u>et fad med tre flødeskumkager + kageske</u>.</i>	Ja, sæt den bare på bordet. Og kagerne stiller vi her.
	<i>Trækker stolen ud for IRMELIN</i>	Hvis De vil være så venlig ...
	<i>Lægger hænderne på SIGNEs skuldre</i>	Sådan, det ser da hyggeligt ud. Så mangler vi bare - ... ja, ikke æresgæsten, for hun er her jo allerede.
SIGNE	<i>Stivner endnu mere ved hans berøring</i>	
HANS		Uha-da, hvor dine skuldre føles hårde og stive. Det kan ikke være godt, når man skal spille klaver.
	<i>Slipper SIGNEs skuldre og går i stedet en lille runde for at se om alt er på plads. Tager lommeruret frem og ser på det</i>	Det kan ikke vare mange minutter.
LANGBALLE	<i>Kommer frem foran hoveddøren og <u>ringer på</u></i>	
HANS	<i>Ser muntert mod hoveddøren, mens han tager revolveren op af lommen</i>	Det må jeg sige. Næsten på minuttet! Der er intet så stabilt og trofast som statens pligttopfyldende embedsmænd! Især i de mellemste lønklasser.
	<i>Rækker armen ud mod IRMELIN</i>	Frøken ... ?
	<i>IRMELIN rejser sig modløst og går tungt hen mod hoveddøren. Nogle skridt fra døren standser hun. HANS følger hende tæt, giver hende et lille puf med revolveren</i>	
HANS	<i>Hvisker meget tæt ved IRMELINs øre</i>	Bare vær helt rolig. Så skal det nok gå, alltsammen.
	<i>HANS stiller sig, så han bliver dækket af døren, når den åbnes. Han løfter revolveren op i skulderhøjde. IRMELIN går de sidste skridt mod døren. Åbner den</i>	
LANGBALLE	<i>Tager hatten af</i>	Godaften, Frøken Irmelin.
IRMELIN	<i>Træder baglæns flere skridt væk fra døren</i>	G-g-godaften, Hr. Kriminalkommissær. Vil De ikke komme indenfor?

PERSON	HANDLING	REPLIK
LANGBALLE	<i>Ser lidt forundret på IRMELIN. Går gennem døren</i>	Øh ... jo, gerne, tak.
HANS	<i>Lukker døren bag LANGBALLE og stikker revolveren op mod hans ansigt</i>	Velkommen, Hr. Kriminalkommissær. Punktlig som altid.
LANGBALLE	<i>Ser endnu mere forbavset på HANS. Går i stå ved synet af revolveren</i>	Hv-hvem er De? Og - ...
HANS	<i>Træder lidt tilbage og holder afstand til de andre, med revolveren klar, uden at pege direkt på nogen af dem</i>	Ja, så er selskabet fuldtalligt. Frøken Irmelin, er De rar at hjælpe Hr. Langballe af med frakken?
LANGBALLE	<i>Tager frakken af</i>	
IRMELIN	<i>Tager imod frakken og hatten og hænger dem på en knage</i>	Det må De undskylde, Hr. Kommissær.
LANGBALLE	<i>Lægger sin ene hånd beroligende på IRMELINs skulder Derpå ser han hvast på HANS</i>	Tag det helt roligt, Frøken Irmelin. Jeg har en lumsk mistanke om, at jeg burde kende Dem, men jeg er ikke helt sikker på hvorfra?
HANS	<i>Klapper hurtigt på LANGBALLEs jakkelommer Peger med revolveren mod spisebordet.</i>	... Man kan ikke være for forsigtig, vel? ... og De er så fornuftig ikke at gå rundt med farlige våben på Dem. Herligt. Skal vi ... ? Ja, det er efterhånden mange år siden, men vi har skam set hinanden flere gange.
IRMELIN		Det er Konsul Svanes søn.
LANGBALLE	<i>Skal lige fortolke den oplysning</i>	... ? Den dreng, De havde som elev i sin tid?
HANS	<i>Bukker ironisk</i>	Ja, den store mands totalt oversete og ubetydelige søn. Hans Svane er mit navn. Til tjeneste. Ja, det var ganske rigtigt mig, som fik pianoundervisning af Frøken Irmelin - og i lige så høj grad af hendes ærede moder, Enkefruen. Frøken, hvis De sætter Dem tilbage på stolen der. Ja, tak.
IRMELIN	<i>Gør som befalet</i>	

PERSON	HANDLING	REPLIK
HANS	<i>Skubber LANGBALLE ved skulderen over mod lænestolen</i>	Og Hr. Kommissæren, hvis De vil tage plads i lænestolen? Må jeg foreslå, at De sætter Dem på hænderne. Ja, sådan. Godt ind under lårene. Kryds fødderne ... og så må De godt læne Dem behageligt tilbage ... Tak skal De have.
LANGBALLE	<i>Gør modstræbende som befalet</i>	
HANS	<i>Overskuer lokalet</i>	Ja, så er vi ved at være der.
LANGBALLE		Er De rar at forklare, hvad i alverden det her går ud på? Jeg kan forstå - ikke mindst på grund af det våben - at dette ikke er en høflighedsvisit.
SIGNE	<i>Med monoton stemme</i>	De ville ikke tro på mig.
HANS	<i>Ser "bedrøvet på SIGNE.</i> <i>Begynder at hælde en lille smule kaffe op i de tre kopper</i>	Trist, men sandt, søde Signe. For det er da for usandsynligt, ikke sandt? Sådan en pæn og stiltfærdig dreng ... som altid bare sad og stirrede forgabt på husets yndige datter. Ganske som De selv gjorde dengang, Hr. Kommissær. Havde jeg været mindre optaget af de drabelige hændelser, ville jeg have moret mig meget mere over det udtryk, De fik i ansigtet, hver gang Frøken Irmelin trådte ind i lokalet. Men måske var jeg mest bange for, at jeg selv kunne se ligeså dum og enfoldig ud blot ved synet af en kvinde - ... ja, ikke for at fornærme Dem, ærede Frøken. De skal vide, at jeg tog min forelskelse meget, meget alvorligt.
IRMELIN	<i>Stemmen er meget træt</i>	Det er Hans, som har myrdet Grosserer Amstrad og Slagtermester Villadsen i min moders hjem. Og muligvis også min moder.
LANGBALLE	<i>Vrider sig i den ubehagelige stilling.</i> <i>Ser på HANS</i>	Javel. Ja, jeg har aldrig troet på, at Grosseren blev myrdet på Volden. Men hvorfor? De siger, De var forelsket i Frøken Gotthard - ...
HANS	<i>Skriger og peger vildt på LANGBALLE med revolveren</i>	"IRMELIN"! ... "Frøken Irmelin", forstået? Jeg vil ikke høre - ... <i>det</i> navn! Jeg hader det navn!

PERSON	HANDLING	REPLIK
LANGBALLE	<i>Ikke så meget som blinker</i>	Naturligvis. Alt, hvad De siger. Men De var altså forelsket.
HANS	<i>Indtrængende</i> <i>Nærmest hulker</i>	Jeg var den eneste mand i det hus, som forstod hvilken enestående skønhed ... hvilket vidunderligt væsen ... som gik blandt os. Mens alle andre - ...
IRMELIN	<i>Tørt</i>	Selv Deres fader.
LANGBALLE	<i>Kaster et hurtigt blik på IRMELIN</i>	
HANS	<i>Syren drypper fra ham</i> <i>Ser fortvivlet på IRMELIN</i>	Ikke mindst min "ærede Hr. Fader". Samfundets støtte. Den Store Mand, som landet skyldte så meget. Tænk, det var ikke under hans værdighed at bringe sønnen til pianoundervisning. Og ventetiden skulle jo fordrives med ... noget. Hvordan kunne De lade ham - ... ? De var så smuk ... så sart ... den yndigste rose ...
LANGBALLE	<i>Nøgternt</i>	Så De startede med at myrde Deres egen fader, er det korrekt forstået?
HANS	<i>Ler muntert</i>	Jamen dog! <i>Ha-ha-ha</i> ... Så burde der alligevel være håb for det stolte danske politikorps! Sikken skarpsindighed!
IRMELIN	<i>Stammer forvirret</i>	Jamen ... det var da ... hjertet ... ?
SIGNE	<i>Sidder stadig stiv og opgivende</i>	Det var det, Fru Gotthard fortalte os allesammen. Hans fortalte os piger noget ganske andet. Det var arsenik
HANS	<i>Gemytligt.</i> <i>Til LANGBALLE</i>	Utroligt, som minderne vælder op i en, hva'be'har'? Ja, det er ganske rigtigt, hvad Signe siger.
LANGBALLE		Arsenik kan spores i kroppen mange år efter døden - med moderne teknik kan vi stadig bevise, at han er blevet forgiftet.
HANS	<i>Gnubber sig på hagen og ser beklagende på LANGBALLE</i>	Men det er nu da ærgerligt, at man ikke fik undersøgt liget ordentligt dengang, ikke sandt? I stedet for at tro så naivt på de fine fruers forklaringer. "Pokkers også!"

(fortsættes)

PERSON	HANDLING	REPLIK
HANS (fortsat)		Hvem skulle dog finde på at grave Landets Store Søn op i dag. Der er da ingen, som har mistanke til lige præcis det dødsfald. Slet ikke uden for dette lokale, <i>ha-ha-ha</i> .
	<i>Vender sig mod IRMELIN</i>	Frøken Irmelin, jeg synes, at De skal tage en af de pragtfulde kager over på Deres tallerken.
IRMELIN		Hvorfor dog det?
HANS	<i>Lægger hovedet på sned.</i>	For at ... spise den!
	<i>Går selv hen og stiller et stykke kage over på Signes tallerken</i>	Signe ... hvis du kan klemme et par mundfulde ned, ville det også være rart.
SIGNE	<i>Ser væk fra bordet</i>	
HANS	<i>Til IRMELIN</i>	Nå, det er også ligemeget. Frøken, jeg bad Dem så mindeligt ...
IRMELIN	<i>Tager en kage over på sin tallerken</i>	
HANS		Det var bedre. Bare en tre-fire bidder. Med mindre De får lyst til det hele.
<i>Vi ser alle til, mens IRMELIN kæmper sig igennem tre bittesmå stykker kage</i>		
HANS	<i>Peger på LANGBALLE i lænestolen</i>	Glimrende. Smagte det godt? Og så ... hvis De så vil tage det sidste stykke ... over på den tallerken, som vi har tiltænkt vor tapre ordenshåndhæver. Ja, sådan.
LANGBALLE		Jeg kan glimrende spise selv.
HANS	<i>Ser "sørgmodigt" på LANGBALLE</i>	Jeg formoder, at Deres hænder sover trygt og uvirksomme dernede i deres huler. Så jeg vil foretrække, at Frøken Irmelin sørger for, at De får smagt på den herlige kage. Frøken, vil De - ... ?
<i>IRMELIN mader LANGBALLE med den første bid ... (og forsætter med to-tre mere, mens vi fortsætter)</i>		
HANS	<i>Vender sig mod SIGNE</i>	Signe, jeg synes virkelig du skulle prøve at smage. Har du overhovedet smagt sådan en sød og cremet flødeskumskage? Ja, du var jo da ansat hos en bager, så vidt jeg husker, ikke sandt? "Den Sindssyge Bagerjomfru! Det er da dig, hm?"

PERSON	HANDLING	REPLIK
SIGNE	<i>Bøjer hovedet fremover og græder stille</i>	
HANS	<i>"Bedrøvet"</i> <i>Ler over sin ondskabsfuldhed</i>	Åh nej, sagde jeg noget forkert? Det må du undskylde, Signe. Du har trods alt taget en stor del af slæbet for mig. De sidste tyve år, mener jeg. <i>Ha-ha-ha-ha ...</i>
IRMELIN		Åh, hvor kan De dog være så hjerteløs?
HANS		Nej, vel? Jeg mener det heller ikke så slemt. Men ... tænkte jeg det ikke nok. Hr. Langballe er en stor ynder af kager. Det var dygtigt. Sæt bare tallerkenen tilbage.
IRMELIN	<i>Går tilbage til bordet, sætter sig og stiller tallerkenen foran sig</i>	
HANS	<i>Vifter med revolveren</i>	Nej, min kære. Over på den rette plads.
IRMELIN	<i>Flytter tallerkenen</i>	
LANGBALLE		Hvad skal alt dette gøre godt for? De er vel ikke kommet for at true os - med våben i hånd - til at spise flødeskumskager?
HANS	<i>Går over til klaveret og tager dolken, som ligger der</i>	Nuvel. Lad mig være helt ærlig. Nej, det er ikke derfor, jeg er kommet.
IRMELIN	<i>Med svag stemme. Går i stå</i>	Han vil slå os ihjel. Og få det til at se ud, som om - ...
LANGBALLE		Det slipper De aldrig afsted med!
HANS	<i>Peger på LANGBALLE med dolken - dabber i luften med den for at understrege sine ord</i>	Hov-hov. Hør eksperten! Som overså et giftmord ... og som fik en uskyldig pige - på tolv! år - anklaget for mord ... på en mand, som var dobbelt så stor som hun! Hvad ved De! ... om, hvad jeg kan slippe afsted med?
LANGBALLE	<i>Skuler ondt</i>	Jeg var en af de få, som ikke troede, at Signe var morderen.
HANS	<i>Sarkastisk</i>	Hurra for det. Og hvad hjalp det den stakkels pige? Gjorde De noget for at finde den rigtige morder ... ? Eller rendte De bare hovedløst rundt på Deres overordnedes kommando og ledte efter spor, som ikke var der?

PERSON	HANDLING	REPLIK
IRMELIN	<i>Næsten skriger</i>	Stop! Vil De ikke nok holde op! Jeg kan ikke klare at høre på det!
HANS	<i>Oprigtigt omsorgsfuld. Træder hen mod IRMELIN</i>	Frøken Irmelin, dog. Jeg vil sandelig ikke gøre Dem ondt. Forstår De - ...
IRMELIN	<i>Stadig højt. Holder armene ud mod ham</i>	Nej! Jeg forstår ingenting. Og hold Dem væk! De er en morder, De har myrdet Deres egen fader og Gud-ved hvor mange andre ... men kan De ikke bare lade os - ...
	<i>Stemmen går over i resigneret gråd</i>	... være i fred ...
HANS	<i>Skal lige til at lægge en hånd (med dolk) beroligende på IRMELINs skulder, men tager sig i det. Stemmen bliver atter sig selv</i>	Jeg - ... undskyld, Frøken Irmelin. Nå, måske jeg skulle se at komme videre i programmet.
LANGBALLE		Nå, der er måske ligefrem et program?
HANS		Tja, som fagmand må De vel være i stand til at anerkende, at det kræver en del forarbejde at begå det - eller rettere <i>de</i> - perfekte mord?
LANGBALLE	<i>Trækker på skuldrene</i>	Jeg kender ikke Deres program, så - ...
HANS	<i>Stikker revolveren i lommen, vifter dog stadig med dolken</i>	Vores netop frigivne veninde, er jo kendt for at være ferm med knive og sligt. At hendes tidligere velynder er så letsindig at lade den notoriske knivmorderske ind i sit hjem - ovenikøbet samme dag den farlige kvinde forlader fængslet - kan jo vise sig at være ... skal vi sige? ... fatalt.
IRMELIN	<i>Med et stænk hysteri</i>	Og skal Signe måske også myrde sig selv ... med den dér?
HANS	<i>Vender dolken kærligt i sin hånd</i>	Med denne? Nej da. Hvis man fortryder den slags væmmelige ugeringer - eller vil slippe for endnu tyve år bag tremmer - vil jeg tro, at gasovnen er et meget bedre instrument. Mindre ... blodigt? De har ... gas ... ude i køkkenet? Ikke sandt, Frøken Irmelin?
IRMELIN	<i>Sænker hovedet uden at svare</i>	
	<i>Der går et langt øjeblik i dyb stilhed</i>	

15. scene - Strunge ringer på

STRUNGE kommer frem foran hoveddøren. Uden betænkning ringer han på døren.

De fire i lejligheden vender hovedet som på tælling og ser med hver sit forskrækkede / håbefulde / ligeglade ansigtsudtryk mod hoveddøren.

HANS lister sig nogle skridt frem mod døren, mens han sætter fingeren for munden og holder den frie hånd afværgende i vejret.

STRUNGE	<i>Taler ind mod døren (= råber altså ikke)</i>	Frøken Gotthard? Det er mig, Jacob Strunge. Husker De? ... Jeg har bare et eller to spørgsmål, jeg gerne vil stille Dem. ... Frøken Gotthard?
HANS	<i>Får et snedigt-ondt grin om munden. Vinker med hånden mod IRMELIN og hvisker</i>	Frøken Irmelin ... kom.
IRMELIN	<i>Ser totalt forvirret på HANS</i>	Jamen, - ... ?
HANS	<i>Går hurtigt hen og stikker ansigtet helt ind til IRMELINs</i>	Vi kan ikke have, at han står derude og galer op den halve nat, vel? Kom ... De går ud og åbner hoveddøren ... og så taler De med den reporter i to minutter.
IRMELIN		Det kan De da ikke ...
HANS	<i>Hanker næsten brutalt op i IRMELIN</i>	De har endnu ikke den ringeste idé om, hvad jeg kan og ikke kan. Kom så op med Dem.
	<i>Ser på de to andre</i>	... og I andre sidder bare stille og roligt imens. Jeg kan glimrende se Dem samtidig.
IRMELIN	<i>Kommer på benene</i>	
HANS	<i>Trækker IRMELIN mod hoveddøren. Stiller sig som tidligere bag døren og holder revolveren klar</i>	To minutter - ikke et sekund mere, forstået?
IRMELIN	<i>Standser foran hoveddøren</i>	
STRUNGE	<i>Ser opgivende op mod loftet, <u>ringer derpå med klokken igen</u></i>	Pokkers også Frøken - ...

PERSON	HANDLING	REPLIK
IRMELIN	<i>Åbner døren</i>	
STRUNGE	<i>Bliver befippet ved synet</i>	Åh - ... Øh, godaften ... Frøken Gotthard ... ?
IRMELIN	<i>Med beundringsværdig sikker stemme</i>	Jeg er Irmelin Gotthard.
STRUNGE		Jeg er reporter ved Aftentidende, og jeg vil blot stille Dem nogle få spørgsmål ...?
IRMELIN	<i>Bare ser på ham</i>	
STRUNGE	<i>Kan ikke helt holde sine hænder i ro - de vil gerne finde frem til blokken og blyanten, men han dyster sig</i>	Jeg kan forstå, at De har inviteret Signe Jensen hjem til Dem ... efter hun blev frigivet i morges ... efter - ...
IRMELIN		Det er korrekt.
STRUNGE		Jeg ... øh, det var vel ikke muligt, at jeg kunne komme til at tale med ... Signe Jensen?
IRMELIN		Nej, Signe hviler sig. Det har været en lang dag.
STRUNGE	<i>Sniffer let i luften</i>	Ja, det kan jeg forestille mig. Hør, det dufter da vel nok vidunderligt. Er det virkelig det, jeg tror det er? Ægte Java-kaffe ... ? Nå, det kommer jo ikke mig ved. Hvordan har Signe Jensen det? Jeg mener, efter tyve år - ... så er det vel meget ... overvældende at komme ... øh, ud i det fri?
IRMELIN		Som sagt, har det været en lang dag for ... os alle.
STRUNGE	<i>Får lidt mere blod på tanden</i>	Føler De Dem helt sikker ... øh, sammen med Signe. Har De ikke den mindste, gnavende tvivl om - ...
IRMELIN		At Signe er en morderske? Aldrig. Signe har aldrig gjort noget menneske fortræd.
STRUNGE		De mener altså, at der har været tale om justitsmord?
HANS	<i>Prikker IRMELIN i siden med revolveren</i>	

PERSON	HANDLING	REPLIK
IRMELIN		De må have mig undskyldt, Hr. øh ... ?
STRUNGE	<i>Er lige ved at sætte foden i døren</i>	Strunge. Jacob Strunge. Men ... De må da - ... Man har jo aldrig fundet gerningsmanden til de andre mord. Kan det ikke også have været Signe Jensen?
IRMELIN	<i>Begynder at lukke døren</i>	Farvel, Hr. Strunge. Jeg har ikke mere at sige nu.
STRUNGE	<i>Griber den lille chance</i>	Vil det sige, at jeg kan komme igen i morgen?
IRMELIN	<i>Lukker døren</i>	
STRUNGE	<i>Hæver stemmen</i>	Jeg kommer igen i morgen tidlig. Er det i orden, Frøken Gotthard?
	<i>Kløer sig i nakken og ser ærgerligt på døren</i>	... Frøken Gotthard ... ?
	<i>Vender sig modstræbende og går langsomt væk fra døren.</i>	Pokkers også!
	<i>Giver lige en sidste halvhjertet arm-vinken til "afskedshilsen". Går ud i KONGESIDE</i>	I morgen ...

16. scene - Irmelin, Signe, Hans og Langballe

HANS følger IRMELIN hen til stolen igen.

HANS		Godt vi slap af med ham. Så kan vi komme videre i programmet.
LANGBALLE		De startede med at give Deres far gift?
HANS	<i>Virrer lidt på hovedet over "afbrydelsen". Vrisser næsten</i>	Ja, har jeg jo sagt.
LANGBALLE		Det kunne også være, De blot ønskede at give os det indtryk. For at skræmme os. Måske var det i virkeligheden hans hjerte, som vi troede dengang?
HANS	<i>Ser på LANGBALLE med hovedet på sned</i>	Jeg stjal et brev pulver fra fysiksalen, jeg kortsluttede strømmen i lejligheden, mens alle troede, jeg "øvede" skalaer - ...

PERSON	HANDLING	REPLIK
IRMELIN		Var det Dem ... Jamen, hvordan kan man - ... ?
HANS	<i>Vender sig mod IRMELIN</i> <i>Mimer bevægelsen</i>	Teknik er naturligvis ikke Deres stærke side. Men det er ganske simpelt. Jeg brugte et søm, satte det fast i en korkprop, skruede en pære løs og ... <i>schwiizz</i> ... væk var lyset. Indtil en eller anden skiftede propperne ud i skabet på trappeopgangen.
LANGBALLE		Rigelig med tid til at liste sig omkring i den store lejlighed?
SIGNE	<i>Gyser</i>	Jeg hørte altid nogen liste omkring, når lyset forsvandt - når jeg sad og ventede på at komme til at spille.
HANS	<i>Vrisser.</i> <i>Fortaber sig i erindringen</i>	Jeg havde ikke tid til at liste omkring. Dér lå han ... svinet ... og lod sine gamle rynkede hænder besudle den ... smukkeste ... den yndigste ... prinsesse.
LANGBALLE		Jamen, hvordan kunne De vide, at der var fri bane? Selvom lyset var forsvundet. Der var mange mennesker i de forskellige værelser.
HANS	<i>Stemmen er lige ved at kamme over i religiøs selvforherligelse</i>	Det bekymrede jeg mig ikke om. Min mission beskyttede mig. Jeg var som en skygge i natten, en drøm. Passerede forbi den ene efter den anden i mørket. Uden at de ænsede mig. Jeg ... var ... usynlig.
IRMELIN		Og De puttede giften i Konsulens punchglas?
HANS	<i>Nøgternt.</i> <i>Atter mest i sin egen verden</i>	Selvom det ikke var den mest glørværdige handling, så ... åh, hvilken fryd. Den onde fyrste skulle lide en forsmædelig og pinefuld død for sin forbrydelse.
LANGBALLE		Grosseren? Det var med kniv, ikke sandt?
HANS	<i>Ler højt</i>	<i>Ha-ha-ha-ha</i> ... Prøver De at teste mig eller ... samler De sammen til min ... min ... forestående retssag? <i>Ha-ha-ha-ha</i> ...
IRMELIN	<i>Svagt</i>	Det var min moders store stofsaks ...
LANGBALLE		Åh, ja. Nu husker jeg.
HANS		Jeg kunne knap holde masken, da de besluttede sig for at slæbe liget ned til Volden.

PERSON	HANDLING	REPLIK
IRMELIN		Moder var meget opsat på at holde det hemmeligt.
HANS	<i>Kan ikke få sig selv til at sige det</i>	Man kan jo ikke have at det rygtes, at gode solide kunder sådan kommer galt afsted, når de kaster sig over ... når de ...
LANGBALLE		Så der var intet til at skræmme Slagtermester Villadsen væk? Men han besudlede da ikke Deres prinsesse?
IRMELIN		Han troede, det var mig, der var i Solstuen med - ... med ...
LANGBALLE	<i>"Henkastet"</i>	Åh, jeg forstår. Var det ikke en dum fejl at begå? Men - ... Den slags fejl har De velsagtens lavet flere af.
HANS	<i>Farer hen imod LANGBALLE og stirrer ham direkte ind i ansigtet. Vender sig og diskuterer nærmest med sig selv</i>	De skal ikke være fræk! Jeg laver ingen fejl! Bortset fra - ... måske var jeg for overmodig, da jeg fortalte tøserne om mine ridderlige bedrifter. Men de ville aldrig få nogen voksen til at tro på sig.
LANGBALLE		Men nu kan De altså roligt fortælle os det alltsammen? For vi kan ikke fortælle det videre?
HANS		Korrekt. Inden længe er der ikke længere nogen, som overhovedet kan huske denne affære.
SIGNE		De to andre piger - ...
HANS	<i>Smiler og ser fra den ene til den anden</i>	Anna og Tove, som også var vidne til min lille uforsigtighed, ja. ... De har længe ... skal vi sige ... ikke haft mulighed for at delagtiggøre andre i deres viden.
LANGBALLE		De mener - ... ?
HANS	<i>Sætter sig med den ene balle ind på spisebordet og svinger med underbenet</i>	Man kan jo ikke have den slags løse ender, hvis man ønsker at fortsætte sit frie liv, vel. Og eftersom jeg sørgede for, at der gik tilpas lang tid imellem hver ... bortgang! ... var der ingen, som overhovedet tænkte på en sammenhæng.

(fortsættes)

PERSON	HANDLING	REPLIK
HANS (fortsat)	"Bedrøvet"	Men det <i>var</i> da trist at lade de to unge spirende skønheder - ... nå, nej, ikke Tove, hun var grim som arvesynden - men ... sig mig, Hr. Kriminalkommisær, har man nogle tal for hvor mange naturlige dødsfald, der i virkeligheder er maskerede mord?
	"Tænker sig om"	... Nej, det kan man naturligvis ikke have. Hvor må det være trist at tænke på, hm?
LANGBALLE		De har altså ... likvideret ... to unge kvinder, fordi de engang har hørt Dem prale med disse "bedrifter"? Hvorfor? Hvis de ikke havde sagt noget i flere år? Så kunne De vel ikke være til nogen fare for Dem?
HANS	Trækker på skuldrene	Det er rarest at være på den sikre side.
LANGBALLE		Jeg tror snarere, at De nyder at slå ihjel. Ligesom De elskede at myrde Deres fader.
HANS	Rejser sig, ser muntert på LANGBALLE	Jøsses dog! Der er ingen ende på de glædelige overraskelser!
IRMELIN		Vil Det sige, at de to piger er - ... er ...
HANS	Trækker på skuldrene Slår sig let for panden	Pigerne, ja. Og -... nå ja, jeg glemmer helt ... Hvad var det nu hun hed ... Heksens tjenestepige ... ?
IRMELIN		Yrsa ... ?
HANS		Ja! Det er rigtigt. Yrsa! Frygteligt sjusket fruentimmer. Og kriminelt! Hun stjal af sølvtøjet, da hun forlod Deres moders tjeneste. Vidste De det? Der lå tre sæt bestik i hendes kommode. Men, ja! Også hende.
IRMELIN	Tager en dyb indånding	... Kaj?
HANS		Fruens trofaste alfons, Kaj Hansen? Ja, han havde virkelig svært ved at sige nej til et gratis glas brændevin ... <i>og</i> til at komme op af Kalkbrænderihavnen ved egen hjælp, hæ-hæ-hæ ... Men han var så også den sidste. Indtil ... i dag.
	Holder en laaaang pause	

IRMELIN, SIGNE og LANGBALLE ser på HANS, så vender de hver især ansigterne bort og ser nedad eller til siden.

Tæppet / lyset ned over hele scenen, undtagen ved skrivebordet forrest i DAMESIDE

17. scene - På redaktionen III

RED.NIELSEN sidder ved skrivebordet, læser i to stykker papir.

STRUNGE står lettere utålmodigt foran bordet.

RED.NIELSEN	<i>Dasker til papirerne med sin frie hånd</i>	Og hvad er så det her?
STRUNGE		Hr. Redaktør - ...
RED.NIELSEN	<i>Ser skævt ned på papirerne</i>	Det eneste af mine ønsker, som er opfyldt her ... er længden. <i>Den</i> passer fint. Men hvad er det for en historie, De har strikket sammen, Hr. Strunge?
STRUNGE	<i>Kløer sig frustreret i nakken</i> <i>Slår ud med hænderne</i>	Jeg har ikke fundet et eneste menneske - bortset fra Redaktør Stein - som ville sige noget som helst om den sag. Jeg har været i huset, hvor mordene fandt sted, jeg har talt med datteren, Frøken Gotthard - ja, hun er stadig "Frøken" - ... Kommissær Langballe har nægtet at tale med mig - ...
RED.NIELSEN	<i>Dunker en hånd tungt i bordet</i> <i>Vipper brillerne på plads og ser på det øverste stykke papir</i> <i>... og det nederste</i>	I betragtning af, hvor få mennesker De har talt med, er det temmelig imponerende, at De kan komme op med disse ... aparte teorier. "Skalkeskjul", "luksusbordel", "grov udnyttelse af datteren Irmelin, den lille pige, Signe Jensen, og muligvis flere unge kvinder" ... og her ... "justitsmord"? ... hm?
STRUNGE	<i>Slår vagt ud med en hånd</i>	Ja ... jeg ... det er hvad jeg ... altså som Redaktør Stein fortalte mig om forholdene ...
RED.NIELSEN		Nu er det altså ikke Mira Stein, tidligere cigarsvinger og chefredaktør på Social-Demokraten, som skriver <i>vores avis</i> , <i>Herr Strunge!</i>

Telefonen ringer.

Der skrues op for lyset (ved lænestolen) i KONGESIDE, hvor RED.STEIN står, iført en stor overfrakke, med tørklæde om hovedet. Hun har sin telefon i den ene hånd, mens hun støtter sig til en stok med den anden.

RED.NIELSEN	<i>Tager telefonen</i>	Aftentidende, Redaktør Nielsen.
RED.STEIN		Godaften, Herbert. Ja, det er mig igen.
RED.NIELSEN	<i>River brillerne af og ser op mod loftet</i>	Øh ... godaften, Mira. Tænk, vi sad netop og talte om dig.
RED.STEIN		Jeg håber ikke, at vor snak tidligere på dagen har fået Jer til at gøre nekrologen klar allerede?
RED.NIELSEN	<i>Muntert</i>	Næ-nej, bare rolig, Mira. Den har skam ligget klar i et par år. Den mangler kun datoen.
RED.STEIN	<i>Forsøger at le med, men standses af hosten</i>	Ja-ha-ha (host-host) ... Bare vi dog kunne være lige så forudseende på alle punkter.
RED.NIELSEN		Ja, det ville være rart.
RED.STEIN		Spøg til side. Jeg må tilstå, at jeg ikke har været rolig siden din unge mand var her i formiddags. Sandt at sige, er det nok mest min dårlige samvittighed, der plager mig.
RED.NIELSEN	<i>Med påtaget alvor</i>	Uha, det lyder sandelig ikke rart, <i>hø-hø-hø</i> . Jeg kan så til gengæld afsløre, at du har gjort et uudsletteligt indtryk på Hr. Strunge. Han har stort set refereret dig ordret omkring den triste affære hos Fru Gotthard.
RED.STEIN		Jeg havde faktisk glemt den historie, men nu kan jeg ikke finde ro. Jeg synes selv, jeg gjorde alt, hvad der var menneskeligt muligt for den stakkels pige dengang. Hvilket desværre slet ikke var nok. Og jeg tror ikke, at jeg vil få ro i sjælen, før jeg får talt med hende. Unge Strunge kan vel nok fortælle mig, hvor hun er taget hen?
RED.NIELSEN	<i>Ser bag over skulderen (som ser han på et vægur)</i>	Jo, naturligvis. Men ... er det ikke lidt vel sent at gå på visit?

PERSON	HANDLING	REPLIK
RED.STEIN		Åh, du kender mig. Jeg har altid været noget af en natteravn, og klokken er da kun lidt over otte.
RED.NIELSEN	<i>Lige før han rækker røret videre</i>	Ved du hvad, du kan selv tale med ham. Han står lige her ved siden af. Men ... Mira ... ?
RED.STEIN		Ja.
RED.NIELSEN	<i>Løfter papirerne op fra skrivebordet, klemmer røret fast under kinden og begynder at rive papirerne over to-tre gange.</i> <i>Rækker stumperne til</i> STRUNGE	Der er gået tyve år ... ingen er i stand til at bevise hverken fra eller til, og du vil sikkert give mig ret i, at det bliver ganske umuligt at få nogen af de implicerede kunder eller deres familier til at fortælle nogetsomhelst, der kan give myndighederne grund til at genoptage sagen. Din og Strunges rørende fortælling vil ikke gøre nogen forskel. Så ... Den Sindssyge Bagerjomfru er død og borte, hvad Aftentidende angår.
STRUNGE	<i>Ser først chokeret/rasende, dernæst resigneret på stumperne, stopper dem i sidelommen på jakken</i>	
RED.STEIN		Det er kun, hvad jeg bad Strunge om at gøre. Så det er jeg glad for at høre.
RED.NIELSEN	<i>Rækker telefonrøret til</i> STRUNGE	Nå, men du får ham så lige ...
STRUNGE		Godaften, Fru Stein. Hvad er det, jeg hører. De vil aflægge en sen visit ... ?
<i>Lyset ned i DAMESIDE og KONGESIDE. (RED.STEIN, RED.NIELSEN og STRUNGE ud)</i>		

18. scene - Irmelin, Signe, Langballe og Hans

Lyset op over hele scenen

LANGBALLE	<i>Vrider sig i lænestolen</i>	Hør nu her ... Hvor længe har De tænkt Dem at trække det her ud? Hvis der er en plan for dette ... vanvid, har jeg svært ved at se den.
HANS	<i>Ser på LANGBALLE ned langs næsen</i>	Hvilket ikke forbavser ret mange, <i>hm?</i> De kan være ganske rolig. Der er blot et par ting, vi skal have afklaret, så ... når vi snart til slutningen.
LANGBALLE		Det ville være rart.
IRMELIN	<i>Ser på LANGBALLE - rejser sig og siger med skinger stemme</i>	Hvordan kan De tage det så roligt??! Kan De ikke forstå, at han vil slå os ihjel?!
HANS	<i>Nærmer sig IRMELIN</i>	Så, så, Frøken Irmelin. Hvis De vil sætte Dem ned - ...
IRMELIN	<i>Vender sig vredt mod HANS</i>	Nej, jeg vil ikke. De kommer her og ... praler! med at De har slået en masse mennesker ihjel.
HANS	<i>Stødt</i>	Jeg praler ikke.
IRMELIN		Hvad vil De så kalde det? De siger, De var forelsket i mig, da De var 12 år gammel. Og for det har de dræbt tre mænd ... og tre - ... nej, fire! yderligere. Og De svanser rundt her og smiler over hele hovedet, mens De fortæller det.
HANS	<i>Hæver usikkert skiftevis dolken og revolveren</i>	Hold mund! Vil De så ... holde mund. Frøken Irmelin ... jeg vil nødig ... Vil De ikke nok sætte Dem ned igen. Ellers bliver jeg nødt til - ... Og vi er slet ikke færdige!
SIGNE		Færdige?
HANS	<i>Vender sig og hvæser</i>	Nu skal du ikke blande dig!
LANGBALLE		Personligt er jeg ret spændt på, hvad der kan følge efter de skrøner, De allerede har fortalt.

PERSON	HANDLING	REPLIK
HANS	<i>Hviner mod LANGBALLE mens han tager et par store skridt mod ham. Vender sig mod SIGNE</i>	Ti så stille. Det er aldeles ikke skrøner! Signe, du husker da tydeligt, hvad jeg fortalte dengang, ikke sandt?
SIGNE	<i>Ser ned mod hjørnet af bordet</i>	Der er mange ting, som jeg ikke længere kan huske.
HANS	<i>Vender sig frustreret fra SIGNE til IRMELIN og tilbage Tager fat i IRMELINs arm og fører hende hårdhændet hen til stolen</i>	Jeg - ... jeg vil ikke have, at De ikke hører, hvad jeg siger. Vil De så ... sætte Dem!
<i>IRMELIN skærer ansigt over smerten i armen, men sætter sig</i>		
HANS	<i>Peger på SIGNE med dolken Stormer omkring bordet og hen til lænestolen, peger på LANGBALLE med revolveren</i>	Og du forholder dig helt roligt! Skub så de hænder helt ind under lårene!
LANGBALLE	<i>Flytter armene indad</i>	Hvis De - ...
HANS	<i>Svinger rundt med begge våben rakt frem</i>	Hold kæft!! ... Allesammen! Det er mig, der bestemmer! Jeg skal bare have afklaret en enkelt ting, så - ... så lover jeg, at det er slut.
<i>IRMELIN, SIGNE og LANGBALLE ser tavst på HANS. Der går et langt øjeblik.</i>		
HANS	<i>Ser på de tre, beslutter sig for, at han stadig er "in charge". Hans ansigt lyser mere op. Spankulerer over til skrivebordet, sætter sig op på det</i>	Ja, sådan. Så skal det nok gå. Og jeg kan se, at jeg har Deres fulde opmærksomhed. Udmærket. Lad mig sige på denne måde: Hvis der endelig var noget, jeg gerne ville prale med, så var det mordet på den værste skurk i denne historie.
IRMELIN	<i>Siger ned i bordet</i>	Synes De ikke, at De har rigeligt med mord at prale med ... ?
LANGBALLE		Den værste skurk? ... De har en medskyldig? Det bliver mere og mere interessant.

PERSON	HANDLING	REPLIK
HANS	<i>Stemmen får atter en skinger klang. Samler sig hurtigt</i>	Ti stille ... ! Men hvem er ...? den værste skurk? <i>Hm?</i> Lad mig se fingrene ... Frøken Irmelin? ... Signe, du må da vide det. Eller måske vort kriminalistiske geni herovre ... ?
LANGBALLE		Det eneste mord, De endnu ikke har tilstået er - ...
IRMELIN	<i>Udstøder et dæmpet skrig</i>	Åh ... det er ... moder ... ?
HANS	<i>Lyser op i lutter smil</i> <i>Hopper ned af skrivebordet og spankulerer frem og tilbage på forscenen</i> <i>Med et sarkastisk sideblik på LANGBALLE</i> <i>Nikker mod IRMELIN</i>	Nej, hvor er I dygtige! Ja, hvis vi arbejder så godt sammen, skal vi nok snart blive færdige! Vi har slet ikke underholdt os med det nye århundredes mest retfærdige handling, som - af den uvidende hob ... og vort talentløse politikorps - blev stemplet som det mest modbydelige mord i mands minde. Om det var fordi, offeret var en kvinde ... eller om det var fordi, Fru - ... Deres ærede Fru Moder ... fik skåret halsen godt og grundigt over, skal vi nok ikke spille tid med at diskutere.
SIGNE	<i>Kan nu ikke tage det mere, lægger hænderne på bordet og hvæser</i>	Så kom dog til sagen! De rendte rundt på gangen, når lyset gik ud. Og De myrdede Fru Gotthard ligesom alle de andre!
HANS	<i>Vredt</i> <i>Ser fra den ene til den anden</i>	Jeg var slet ikke i nærheden af Pianostuen. Jeg havde mere end nok at se til, fordi de to tumbede tøser blev hysteriske i mørket. Jeg ... slog ... <i>ikke...</i> heksen ihjel. Er det så svært at acceptere?
<i>De fire sidder og står stille i et langt øjeblik. Kun HANS ser fra den ene til den anden et par gange</i>		
LANGBALLE	<i>Rømmer sig</i>	<i>Hrrm.</i> De må indrømme, at det er en ... nærliggende mulighed, <i>hm?</i>
HANS	<i>Slår ud med armene</i>	Hvorfor skulle jeg lyve om det? Guderne skal vide, at jeg hellere end gerne ville tage æren for lige præcis den velgerning. ... Jeg var faktisk temmelig pikeret over det, dengang.

PERSON	HANDLING	REPLIK
LANGBALLE		Over at De ikke selv ... "fik lov"?
HANS		Nej. Det var ikke det. Det var - ... Det var mest det, at nogen så direkte og ... frækt! ... kopierede min fremgangsmåde!
SIGNE		Der var ingen, som lavede kortslutninger den aften.
HANS		Hvorfra ved vi det? Lyset gik ud to gange den aften, så vidt jeg husker. Den første var allerede, mens de fine damer pludrede med heksen - før "afskedskoncerten" overhovedet kom i gang. Den anden - ...
SIGNE	<i>Bryder ind</i>	Skete kort efter, at <i>du</i> var forsvundet ud i den bageste korridor sammen med Tove og Anna.
HANS		Ja ... og? Jeg var faktisk <i>sammen</i> med de to høns hele tiden.
SIGNE	<i>Vender ansigtet væk</i>	
HANS	<i>Vender sig mod IRMELIN</i>	Du tror ikke på mig? Frøken Irmelin, tror De på mig?
IRMELIN	<i>Ser ned i bordet</i>	
HANS	<i>Ser direkte på SIGNE i et langt øjeblik</i>	Derimod sad <i>du</i> alene tilbage i Forværelset, da vi andre gik ... Og derfra var der direkte adgang til Pianostuen ...
IRMELIN	<i>Drejer langsomt hovedet og ser på SIGNE</i>	
SIGNE	<i>Rører absolut ikke en muskel</i>	
LANGBALLE	<i>Ser kun på HANS</i>	
HANS		Sad du tyve år i fængsel for det ... forkerte mord, Signe?
IRMELIN	<i>Sætter hånden for munden</i>	Nej ... ikke det ... Signe! ...

PERSON	HANDLING	REPLIK
HANS	<i>Træder hurtigt hen til bordet, siden modsat IRMELIN, lægger begge hænder (der stadig griber om hver sit våben) på bordet</i>	Og jeg siger: jo. Det var det, der skete! Var det ikke, Signe? ... Se på mig!
SIGNE	<i>Rører absolut ikke en muskel</i>	
LANGBALLE		Hør, De der. Synes De ikke, at Signe har lidt tilstrækkeligt?
HANS	<i>Ser kun på SIGNE</i>	Havde du kniven gemt i kjolesømmen? Gik du ind i Pianostuen ... skruede en af pærerne løs ... og brugte kniven til at kortslutte elektriciteten? Ventede du til, at du hørte heksen komme ud af Tesalonen for at sikre sig, at nogen skiftede propperne? Og spillede du - ...
SIGNE	<i>Synker sammen hen over bordet med hovedet på armene</i>	
IRMELIN	<i>Trygler</i>	Nej, stop. Hvor kan De være så ondskabsfuld? Det kunne Signe aldrig gøre!
HANS	<i>Ser endelig væk fra SIGNE. Ser på IRMELIN</i>	<i>Ha!</i> ... og hvorfor ikke? Hun var lige så stor som jeg. Og vant til at slæbe rundt på brødkasser. Hvis jeg kunne stikke en voksen mand ned, kunne hun ligeså vel snitte hovedet af Deres moder, <i>hm?</i>
	<i>Vender sig mod LANGBALLE</i>	Og vi er allesammen enige om, at Signe havde et glimrende motiv, ikke sandt?
	<i>Ingen svarer.</i>	
HANS	<i>Går langsomt rundt om bordet, indtil han står bag SIGNE. Stikker revolveren ned bag bukselinningen.</i>	Passer det, Signe? Det jeg siger. Husk på, at jeg var den, der gjorde det først. Så jeg ved nok, hvordan den slags gøres.
	<i>Griber fat i SIGNEs arm</i>	Signe. Hold op med det flæberi! Det er ikke fordi, jeg er gal på dig. Jeg vil bare gerne høre dig sige, at det virkelig var dig.
	<i>Får tvunget SIGNE til at sætte sig op.</i>	

SIGNE græder, ryster hovedet fra side til side, mens hun stønner utydelige benægtelser i en lind strøm. Er totalt ude af stand til at sige noget sammenhængende under det følgende.

PERSON	HANDLING	REPLIK
HANS	<i>Trækker SIGNE op at stå</i>	Signe, rejs dig op.
	<i>Trækker SIGNE over mod klaveret</i>	Kom her.
	<i>Får SIGNE til at sætte sig på klaverbænken, slår klappen på klaveret op.</i>	Her. Sæt dig ned.
	<i>Træder to skridt væk fra SIGNE og ser ned på hende</i>	Nej, på bænken.
		Og så ventede du i Pianostuen, til du hørte heksen komme ud af Tesalonen. Du regnede med, at hun ville komme alene, ikke?
SIGNE	<i>Sidder sammensunken, ryster kun vagt på hovedet</i>	
IRMELIN		Så hold dog op med at pine den stakkel på den måde!
HANS	<i>Holder den ene arm op for at få IRMELIN til at lukke munden. Siger til SIGNE</i>	Du ventede, og så spillede du - ... Det hørte jeg ude fra den bageste korridor. ... Så spillede du en skala, ikke? Bare en enkelt skala. Otte simple toner. I mol.
	<i>Puffer til SIGNE</i>	Vil du ikke godt spille den samme skala for os her ... i aften? Den skala, du brugte til at lokke heksen med. ... Signe. Sid ordentligt! Du kan ikke spille klaver, når du hænger på den måde!
	<i>LANGBALLE drejer armene, så han ikke sidder på hænderne</i>	
IRMELIN	<i>Lægger begge albuer på spisebordet, tager hovedet i hænderne og synker forover</i>	Så ... hold ... dog ... op ... ! Vil De ikke nok - ... ?
HANS	<i>Ignorerer dem</i>	Signe. Spil den skala for os! Hører du. Du skal! Du har gået i tyve år og frydet dig over, at du fik ram på heksen, som lokkede dig til at være sammen med den ulækre mand. Blot en skam, at de fik dig for det forkerte mord, hva'?

(fortsættes)

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

HANS
(fortsat)

*Siger med affekteret
kvindestemme, mens hans frie
hånd vifter feminint i luften*

Eller du skal måske have hjælp?
Skal jeg spille skalaen for dig? Så kan du
fortælle mig, om det er den rigtige?

Signe, hører du efter? Det er dig, jeg taler til.

Du skal fortælle mig, hvad det var for en skala.
... a-mol? Nej, det er for plat. d-mol? ... Vi
husker alle heksens yndlingsremse, ikke sandt?

"Spil, min søde. C-dur, F-dur, G-dur ... og de
tilhørende moller. Opadgående og
nedadgående!"

Men du! ... du var den eneste, som aldrig blev
tvunget til at spille skalaer. Du spillede Mozart
og Chopin. Aldrig skalaer ... ! Hvorfor spillede
du så den skala den aften?

*LANGBALLE vrider sig for at få liv i sine arme. Trækker benene mod sig, de er ikke længere krydsede.
Han overvejer tydeligvis, om han tør vove forsøget ...*

*Under den følgende replik bøjer han sig fremover, krummer sig sammen og forsøger at snige sig
bagom spisebordet*

HANS

*Griber SIGNEs arm og tvinger
hånden op at ligge på
tangenterne, som kvitterer med
en disharmoni*

Men nu skal du spille den igen. For mig ... for
os. Så vi alle kan høre, at du sandelig er Den
Sindssyge Bagerjomfru.

...
Spil den så!

*Vender sig lynhurtigt og retter
dolken mod LANGBALLE*

Og De standser bare der!!

LANGBALLE

*Giver op. Retter sig op med
hænderne løftet op til
skuldrene og ser på HANS*

HANS

*Holder dolken frem for sig,
mens han langsomt går mod
LANGBALLE*

En sand helt, hva'! Troede De virkelig, at De
kunne snige Dem ind på mig.
Sig mig, tror De, at jeg er sindssyg?

LANGBALLE

*Bakker langsomt tilbage mod
lænestolen*

Nej, jeg - ...
Ja, jeg kunne sidde og høre på alt det ... De
sagde.

HANS

Skærer lidt i luften med dolken

Måske vi skal lave en mindre ændring i
programmet? Det ender alligevel med, at - ...

Eller kan De sidde ordentligt så længe?

PERSON	HANDLING	REPLIK
IRMELIN	<i>Følger optrinet med vidt opspilede øjne</i>	
LANGBALLE	<i>Sætter sig i lænestolen og anbringer sig som før</i>	
HANS	<i>Går roligt rundt om lænestolen og overvåger, at LANGBALLE gør det ordentligt</i>	Ja ... sådan. Dygtig dreng.
	<i>Da han er bag lænestolen, står han stille og ser eftertænksomt ned på LANGBALLE</i>	Men ... måske vil det gøre alting nemmere, hvis ... ? Hr. Kriminalkommissær. Det har været en sand fornøjelse at have Dem her i aften.
	<i>Lægger hænderne på lænestolens ryglæn</i>	Men ... jeg tror ikke, at Deres tilstedeværelse er så nødvendig længere. Signe og jeg klarer nok vores lille mellemværende - ...
	<i>Tager om LANGBALLEs hage med den frie hånd og svinger dolken i en kort bue, da</i>	
IRMELIN	<i>Rejser sig halvt fra stolen og råber:</i>	<i>Det var h-mol!</i>
HANS	<i>Stivner med dolken centimeter fra LANGBALLEs hals</i>	
<i>Scenen fryser i mindst ti sekunder</i>		
IRMELIN	<i>Gentager mindre kraftigt</i>	... det var ... h-mol.
HANS	<i>Retter sig langsomt op, ser kun på IRMELIN. Går rundt om lænestolen</i>	Næ ... nej ... det kan ... ikke være ... rigtigt.
IRMELIN	<i>Rejser sig helt og ser direkte på HANS</i>	Er De så tilfreds? Nu ved De - ...
HANS	<i>Ryster langsomt på hovedet</i>	Ikke ... Dem, Frøken ... Irmelin. Ikke Dem. Det var Signe. Det ved jeg ... det - ...
IRMELIN	<i>Viser et "klik på kontakten"</i>	Siden det er så vigtigt for Dem at vide, så - ... ja, det var en h-mol-skala, jeg spillede. Og jeg brugte ikke noget til at kortslutte strømmen, nej. Men jeg var temmelig godt bekendt med indretningen af sikringsskabet. Jeg kunne finde frem til det i søvne. Og så ... kontakten ...

PERSON	HANDLING	REPLIK
HANS	<i>Standser, lader hænderne falde ned langs siden. Lægger så nakken tilbage og begynder at le</i>	Jeg kan ikke tro det. <i>Ha-ha-ha-ha...</i> Det er bare noget, De siger for at forhindre mig i at skære halsen over på Deres hemmelige beundrer!
<i>SIGNE rejser sig langsomt og stiller sig ved siden af klaveret. Hendes øjne fæstner sig på HANS og forbliver dér under det følgende</i>		
IRMELIN	<i>Sætter sig langsomt ned på stolen, folder hænderne og ser skråt ned mod bordet</i>	
HANS	<i>Krabber sidelæns over til spisebordet, til stolen overfor IRMELIN. Sætter sig på kanten af sædet</i>	Hør nu her, Frøken Irmelin. De var i Tesalonen sammen med min Mama og de andre damer. Hvis De endelig kom ud, var det fordi heksen ville sende Dem ud for at kontrollere sikringerne! Kan De ikke se det?
IRMELIN	<i>Trækker en anelse på skuldrene, kigger opad, men straks ned i bordet igen, da hun ser HANS' ansigt</i>	
HANS	<i>Leder efter reaktioner i IRMELINs ansigt</i>	Husk på, hvem jeg er. Hans, Deres dygtigste elev, som sad - tirsdag efter tirsdag - og sugede Dem til mig. Som elskede hver bevægelse, De gjorde. Som kendte hver fold i Deres kjole. Jeg ved, at De aldrig kunne - ...
	<i>Peger på den stol, SIGNE sad på tidligere (ikke på SIGNE)</i>	Hende dér ... <i>hun</i> var alene i Forværelset ... <i>hun</i> hadede Deres moder ...
SIGNE	<i>Tager et skridt fremad for hver gang, HANS siger "hun"</i>	
HANS		... <i>hun</i> har fortjent at sidde tyve år i fængsel for det hun gjorde.
SIGNE	<i>Hæver armene og laver kløer af sine fingre. Kaster sig frem mod HANS</i>	<i>Aaaeeeiihhh ... !!</i>
HANS	<i>Når akkurat at rejse sig fra stolen, så han kan møde overfaldet stående</i>	

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

SIGNE og HANS omklammer hinanden. De vakler væk fra bordet, er ved at falde over LANGBALLEs ben, som han trækker til sig i sidste øjeblik.

HANS får bedre fat om SIGNE, trækker hende over mod KONGESIDE. Han skubber hende hårdt fra sig.

SIGNE falder, så lang hun er, på MIDTSCENE.

HANS	<i>Er stærkt forpustet. Flår revolveren op fra bukselinningen og peger vildt fra den ene til den anden med den</i>	Sådan ... en ... møgkæl...ling ... Og så forholder I Jer bare helt roligt, allesammen. Ingen rører sig, forstået!
-------------	--	--

IRMELIN og LANGBALLE ser uroligt på HANS

HANS	<i>Ser sig omkring, slikker sig om munden, tørrer sig over underansigtet med bagsiden af dolke-hånden</i>	Skal det være på den måde ... Fint. Så siger vi det Klokken er også ved at blive mange.
-------------	---	--

IRMELIN	<i>Ser bekymret på SIGNE</i>	Signe, er du kommet noget til? Signe ... ?
----------------	------------------------------	---

SIGNE	<i>Ligger helt stille</i>	
--------------	---------------------------	--

HANS	<i>Kaster er hånligt blik ned på SIGNE</i>	Hun skal nok komme på fødderne igen, <i>ha!</i> For Den Sindssyge Bagerjomfru skal jo have sin hævn i aften, husker vi nok. Og for at hun kan få den, så er der lige et par detaljer, vi skal have ... på plads ... ?
-------------	--	---

SIGNE	<i>Rejser sig langsomt, søvngængeragtigt</i>	Jeg ... kommer aldrig til ... at spille ... igen.
--------------	--	---

HANS	<i>Forsøger at se forbi SIGNE</i>	Hvor kom jeg til ... ? Jo, altså. ... Signe, flyt dig. Jeg skal nok tage mig kærligt af dig senere.
-------------	-----------------------------------	--

SIGNE	<i>Tager det første skridt frem mod HANS</i>	... kommer aldrig til ... at spille ... igen.
--------------	--	---

HANS	<i>Retter nu opmærksomheden mod SIGNE, sigter på hende med revolveren</i>	Signe. Hold nu op med det sludder ... Stop så! Hvis ikke du standser nu - ...
-------------	---	--

SIGNE	<i>Standser ikke, men går direkte ind mod HANS og omfavner ham</i>	... at spille igen ...
--------------	--	------------------------

HANS	<i>Nåer ikke at bakke væk</i>	Hold så op, Signe ... !
-------------	-------------------------------	-------------------------

De to slås igen, denne gang mindre eksplosivt. HANS er ved at miste balancen, men kommer på ret køl, får dolkearmen omkring livet på SIGNE og vrider hende bagover. SIGNE vælter bagover, med HANS over sig.

IRMELIN giver et skrig fra sig.

LANGBALLE gør sig fri af den sære stilling, rejser sig fra lænestolen og tager et par skridt fremad.

Da SIGNEs ryg rammer gulvet, lyder der et højt revolverskud.

IRMELIN og LANGBALLE stivner ved lyden.

HANS og SIGNE fortsætter brydekampen med uformindsket styrke.

IRMELIN og LANGBALLE er ved at komme i bevægelse igen, men stivner noch einmal, da skud nummer to runger.

Nu ligger både HANS og SIGNE stille. (HANS øverst)

Der går mindst fem sekunder uden at nogen rører på sig.

HANS	<i>Begynder at klukle</i>	<i>Hu-hu-hu-hi-hi-hi ... den sindssyge kælling ... hvor kan hun gøre det mod mig ... Hi-hi-hi ...</i>
-------------	---------------------------	---

SIGNE	<i>Bliver liggende helt stille [Hun er død]</i>	
--------------	---	--

LANGBALLE	<i>Er endelig ved at komme i omdrejninger. Går frem mod HANS, da</i>	
------------------	--	--

HANS	<i>Ser op og holder revolveren frem, peger på LANGBALLE, mens han kun ser på IRMELIN</i>	<i>... er det ikke bare komisk. Alle mine fine planer ... jeg tror sgu hun vidste det ... Nu er det hele ødelagt!</i>
-------------	--	---

Begynder langsomt at rejse sig, mens øjnene ikke forlader IRMELIN

[Der må meget gerne være en tydelig blodplet på SIGNEs kjole, ligeså på HANS' jakke/skjorte]

HANS	<i>Går sidelæns væk fra MIDTSCENE, mod skrivebordet i DAMESIDE. Stemmen er på kanten af vanvid. Revolveren dirrer en anelse for meget</i>	<i>Nu kan jeg ikke bare sprætte Jer op og give hende skylden, vel?! ... Hun kan sgu da ikke tage ... gas!, når hun har sådan et stort hul i maven! Men så ... men så ... så må vi finde på en anden udgave af dette sidste kapitel.</i>
-------------	---	--

LANGBALLE	<i>Tager et par modige skridt fremad, også for at stille sig mellem HANS og IRMELIN</i>	<i>Hør nu her, Hans. Det er forbi nu. ... Giv mig ... den der ...</i>
------------------	---	---

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

HANS	<i>Skifter endelig fokus væk fra IRMELIN</i>	<p>Det ku' du li', hva'?</p> <p>Næ, du kan tro nej. Tror du, at jeg bare giver op sådan uden videre. Bare fordi jeg skal ændre et par detaljer i mine planer?</p> <p>Næ, så må jeg ... stå så stille! ... Hr. Kriminalkommis...sær.</p> <p>Vil De så ... stå ...</p>
-------------	--	--

Revolveren drejer rundt om aftrækkerfingeren og peger mod gulvet
HANS står stadig oprejst, men knæene giver nu langsomt efter.
HANS tager sig til brystkassen [under jakken], synker på knæ, hans blik er rettet mod LANGBALLE.
Da han har ligget på knæene i nogle sekunder, dejsjer hele kroppen forover, drejer nogle grader rundt, så han ender med at ligge udstrakt (med ansigtet væk fra salen).

LANGBALLE	<i>Tager et par hurtige skridt hen til HANS og sparker revolveren væk. Han bøjer sig ned og mærker på HANS' handled</i>
------------------	---

IRMELIN	<i>Haster hen til SIGNE, falder på knæ og ser fortvivlet på hendes ansigt. Hun mere stønner end skriger:</i>	Åeéh, neeiijj ... !!
----------------	--	----------------------

LANGBALLE	<i>Retter sig op - uendeligt langsomt - vender sig og ser på IRMELIN</i>
------------------	--

IRMELIN og LANGBALLE stivner i disse positioner.

Lyset forsvinder langsomt, men

Der tændes samtidig tre spot: en over IRMELIN, en over LANGBALLE og en over området foran hoveddøren i baggrund, KONGESIDE.

Der går ti sekunder.

19. scene - Redaktør Stein og Strunge foran hoveddøren

RED.STEIN og STRUNGE kommer frem foran hoveddøren. STRUNGE støtter RED.STEIN, som går meget langsomt, med stok, og som er meget forpustet.

STRUNGE		Sådan ... så er vi her.
RED.STEIN	<i>Hvisler og pruster</i>	<p>Åeéh ... endelig. Anden sal! Hvordan kan nogen ... være så ondsindede ...</p> <p>Kan ... være, de kvabmikler alligevel har ret.</p> <p>Der er ... ikke megen damp tilbage på ... orgelværket.</p>

PERSON	HANDLING	REPLIK
STRUNGE	<i>Sikrer sig, at RED.STEIN kan stå uden hans støtte. Rækker hånden frem og <u>ringer på døren</u></i>	Ja, nu må vi håbe, at de ikke er gået i seng.
<i>Der går fem sekunder</i>		
RED.STEIN	<i>Laver små stød i luften med stokken</i>	Prøv igen.
STRUNGE	<i><u>Ringer på igen</u> Træder tættere på døren, banker nu på og kalder "dæmpet"</i>	Kan være, de sover alligevel Frøken Gotthard? Er De der?
RED.STEIN	<i>Løfter stokken op og "skubber" STRUNGE til side med den</i>	Lad hellere mig.
	<i>Bruger stokkens håndtag til at banke på døren</i>	Hallo ... Hallo, Irmelin. Det er Redaktør Stein. Kan du huske mig? Jeg er blot kommet for at hilse på dig... og på Signe. Jeg har tænkt meget på Jer begge i alle disse år, så -
	<i>Venter og lytter.</i>	Jeg forstår godt, hvis I ikke ønsker at snakke med hvemsomhelst. Men ... jeg kommer lige fra Aftentidende, og jeg kan fortælle, at ... I må tro mig, når jeg siger det ... Der er ingen, som vil genere Jer mere. Ingen vil skrive om den gamle historie. ...
	<i>Venter og lytter.</i>	Vil du ikke nok lukke op, Irmelin? Du har mit ord på, at der ikke vil stå en eneste linie i avisen i morgen. Hverken om Signe eller om dig ... eller om din moder ... Hører du? ... Ikke et ord ...

RED.STEIN og STRUNGE stivner også.

Der går femten sekunder.

Alle tre spot slukker på een gang.

TÆPPE

Jens E.Hansens romaner, musicaler og skuespil

Hvis du har lyst til at læse andre titler - romaner, musicaler og skuespil - skrevet af Jens E.Hansen og som udgives af Dansk Teaterforlag, data *Plays* og andre, kan du finde flere oplysninger på internetadresserne: <http://www.jeh.dk>.

Bestemmelser angående brug af 'data *Plays*'-værker

Alle rettigheder omkring opførelse og opførelsesafgifter for værker udgivet af 'data *Plays*' varetages af JEH Media.

- alle 'data *Plays*'-værker er copyright 'data *Plays*' / den aktuelle forfatter..

- de til hver titel tilhørende filer, som udgør de(t) komplette eksemplar(er) man modtager/downloader via internettet - samt et eventuelt udprint, er udelukkende til eget, private forbrug ganske som en trykt bog.

- enhver form for plagiering, afskrivning eller kopiering af værket/værkerne - helt eller delvist - brug af ideer, personer og handling med videre samt videresalg i kommercielt øjemed er ikke tilladt i henhold til ophavsretsloven med mindre skriftlig tilladelse hertil er indhentet hos forfatter/udgiver.

- skuespil og musikforestillinger er til fri gennemlæsning. Kopiering i prøve-øjemed er tilladt, men eventuelle **opførelser ved offentlige forestillinger kræver skriftlig tilladelse fra forfatter/udgiver samt aftale om betaling af opførelsesafgift.**

Priser for opførelsesafgift pr. forestilling ved amatør- eller skoleforestillinger fremgår af den aktuelle oversigt på internet-adressen <http://www.dataPlays.dk>.

Alle andre former for forestillinger med -data *Plays*'-værker kræver særlig aftale med JEH Media.

Disse bestemmelser træder i kraft pr. 1. januar 2017 og overstyrer hidtidige bestemmelser!

JEH Media/data *Plays*

v. **Jens E.Hansen**

Våbenstedvej 23

2730 Herlev

email: jeh@jeh.dk

<http://www.jeh.dk>

<http://www.jeh-media.dk>